

Vaduguns

Otrdiena ● 2024. gada 20. augusts

CENA tirdzniecībā 0,95 EUR

Pašmāju milzis

4.

Foto - E.Gabranovs

Lai vienmēr graudi sētā!

Gandarīti par izdarīto. Aldis Ločmelis (foto – no kreisās) un Aivars Bernāns nešaubās, ka lauksaimnieki ir dažādu izaicinājumu priekšā, tāpēc jāmeklē risinājumi efektīvākai ekonomiskai darbībai. Un to viņi arī veiksmīgi dara!

Edgars Gabranovs

Pagājušās darba nedēļas nogalē Šķilbēnu pagastā svinīgi atklāja zālāju kalti. Kooperatīvās sabiedrības "Agro Green Projects" valdes priekšsēdētājs Aldis Ločmelis atzina, ka dzīvē nav bijis tā, ka par saviem izdarītajiem darbiem kaut ko nožēlo: "Sākotnēji ir bažīgas pārdomas... Arī Kristofors Kolumbs, atklājot Ameriku, izdarīja kļūdu. Penicilinu izgudroja, eksperimentējot ar nepareizām baktērijām. Nedarot neko, protams, izpaliek kļūdas."

Tāpat Aldis Ločmelis atgādināja, ka savulaik jaunās zālāju kaltes vietā atradās zālāju attīrišanas iekārtas: "Nebija tā, ka pagājušajā gadāsmitā cilvēki nedomāja. Mūs nevar salīdzināt ar Zemgali, kur ir citas augsnes, kur citāds vegetācijas periods. Mums jāaudzē citas kultūras, kas mūsu reģionā ir ekonomiski izdevīgas. Atgūstot valsts neatkarību, zemnieki sprieda, ka savos divos hektāros audzēs to, ko vēlēsies. Viss mainījās, esot Eiropas Savienībā (ES), kad jāpilda un jāievēro kaut kādi noteikumi, kuri ne vienmēr ir patikami, tomēr par to saņemam naudu. Pēdējos gados nav bijis reāls Latvijas attīstības plāns. Ir bijuši tikai kaut kādi uzplaiksnījumi, kad viena vai otra partija, kad viens vai otrs ministrs izvirzīja kaut kādu mērķi. Tika celti kultūras nami, sporta zāles, atjaunotas skolas. Naudu esam tērējuši brīvi un nepārdomāti. Tajā pat laikā visi saprot, ka laukos ražošanas līdzeklis ir zeme. Globalizācija dara savu – mazo saimniecību ar katru dienu paliek mazāk un mazāk. Plānojot nākotni, jāraugās, kas mums ir. Ja akmeņi, tad jātaisa brūgīs. Ja zeme, tad jāpielāgojas ES prasībām, domājot, ko varam audzēt. Kāpēc mocīties ar ziemas rapsi, ja varam audzēt starpkultūru sēklas? Visu to

saliekot kopā, tapa kooperatīvās sabiedrības projekts. Mēs varēsim žāvēt, sākot no ķiplokiem vai smiltsērkšķu izspiedām, līdz pat šķeldai. Iespējams, ievads ir pietiekami drūms, tomēr tas ir starts izaugsmei."

Aldim piekrita kooperatīvās sabiedrības "Agro Green Projects" valdes loceklis Aivars Bernāns, uzsverot, ka sperts liels un plats solis, kas īstenosies līdz nākamā gada vidum: "Šodien atvērām žāvētavu, kas nodrošinās dažādas frakcijas un dažāda jaukuma masas žāvēšanu. Ko iegūsim? ļoti nozīmīgu sadālu, kad varam gatavot zālāju sēklas. Mums jānodrošina optimāla augu mainība, lai varētu ievērot zaļo kursu. Nevaram audzēt tikai kviešus un rapšus, jo zemītei jābūt restartam. Mikrobioloģiskajā vidē, kas ir augsnēs virsējā kārtā, integrēsim nevis četru lauku sistēmu, kā to paredz pašreizējā perioda prasības, bet sešu un vēl vairāku lauku sistēmu. Ko tas nozīmē? Attiecīgajā saimniecībā audzēs sešas un vairāk kultūras. Piemēram, klasiskos ziemas kviešus, rapsi, āboliņa sēklas, zirņus, pupas un daudzas citas kultūras. Zemniekus noteikti ietekmē globālie ārējie satricinājumi, radot izejvielu sadārdzinājuma ražošanas procesā. Tai pat laikā graudu cena, jāatzīst, nebūt uz augšu nav paaugstinājusies. Tātad galaproducta cena ir zemāka, bet visu energoresursu un pārējo resursu cena pieaug. Jāmeklē iespēja, lai mēs ar mazākiem ieguldījumiem uz vienu hektāru iegūstam vēlamo ražu, tātad ieņēmumus. Ar augu mainību gribam panākt to, ka mazāk lietosim sintētiskos minerālmēslus, bet vairāk attīstīsim mikrovidi, kas ļauj augiem augt dabiski." Lūgts atklāt, kāds būs kooperatīva attīstības nākamais solis, A.Bernāns paskaidroja, ka nākamgad plānots uzbūvēt angāru. Viņš zemniekiem novēl izturību un neatlaidību: "Būt gandarītiem par to, ko mēs darām! Lai vienmēr graudi sētā!"

Īsziņas

ārstēties, veikt Covid-19 paštestu mājās. Tāpat bieži mazgāt rokas, dezinficēt virsmas, izvairīties no kontaktiem ar saslimušu cilvēku.

Turpinās dzimstības un mirstības lejupslīde

Šogad pirmajos sešos mēnešos jaundzimušo skaits turpināja sarukt – reģistrēti 6 344 bērni, kas ir par 937 dzimušajiem jeb 12,9 % mazāk nekā 2023.gada attiecīgajā laika periodā, liecina Centrālās statistikas pārvaldes provizoriskie dati. Vislielākais dzimušo skaits bija maijā – 1 094 bērni, vismazākais februārī – 1 029. Dzimstība joprojām ir divreiz mazāka par mirstību. Šī gada sešos mēnešos reģistrēti 13 564 mirušie, kas ir par 900 mirušajiem jeb 6,2 % mazāk nekā pagājušā gada pirmajā pusgadā un par 3 449 mirušajiem jeb 20,3 % mazāk nekā 2021. gada attiecīgajā laika periodā, kad bija liela mirstība Covid-19 dēļ.

Nākamajā
Vadugūnā

● "Mūzika saulrietam"
Meistardarbīnīcas, ideju
domīca, koncerts

● Robežnieki – Latgales stiprie
īaudis
Stāsts par Latvijas otro lielāko
pilsētu

Būs informācija par ražotājvalsti

Lai uzlabotu pārtikas pircēju informētību par iegādājamo produktu izcelmes valsti, valdība atbalstīja Zemkopības ministrijas izstrādāto noteikumus, kas nosaka kārtību, kādā pārtikas tirdzniecības vietā jāizvieto norāde par valsti, kurā ražots pārtikas produkts (prasība piemērojama no 2024.gada 1.septembra).

Pieaug Covid-19 gadījumu skaits

Slimību profilakses un kontroles centra (SPKC) epidemioloģiskās uzraudzības dati liecina, ka Covid-19 pozitīvo gadījumu īpatsvars pakāpeniski pieaug. Stacionēto pacientu skaits ar pamata diagnozi Covid-19 pagājušajā nedēļā bija 69 pacienti (ielākoties vecuma grupā 70+), 3 pacienti ar smagu slimības gaitu. SPKC aicina iedzīvotājus būt atbildīgiem arī vasaras periodā, nedoties sabiedrībā un uz darbu ar elpceļu infekcijas simptomiem (iesnām, kakla sāpēm, klepu utt.).

ISSN 1407 - 9844

Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 5. marta ● Nr. 63 (9638)

3 4

Konstruktīvu kritiku uztver veselīgi

Edgars Gabranovs

Jau trīs gadus pie pašvaldības aģentūras "San-Tex" stūres ir EGONS STRUMPE. Šajā laikā uzņēmums piedzīvojis reorganizāciju, kā arī virzās uz jauna – kapitālsabiedrības statusa – iegūšanu. Taujāts, kā veicas, uzņēmuma vadītājs atzīst, ka agrāk vai vēlāk neizpaliks gaisma tuneļa galā.

– Ikdienas darbu un rūpu pietiek. Ja runājam par kapitālsabiedrību, tad nākamajā domes sēdē izpilddirektore depūtātus informēs, ka noslēdzies kārtējais P/A "San-Tex" izvērtējums. Valsts kanceleja savā iepriekšējā atzinumā lūdza papildus izvērtēt uzņēmuma finansiālo un ekonomisko stāvokli. Tāpat rosināja mainīt jaundibināmās kapitālsabiedrības mērķi. Dotajā brīdi vēl viens izvērtējums ir noticis.

Kādi secinājumi?

– Finansiālais izvērtējums, manuprāt, ir pozitīvs, un no tā var secināt, ka "San-Tex" ir spējīgs strādāt bez pašvaldības dotācijām. Protams, gala lēmums un atzinums jāsniedz Valsts kancelejai. Domes sēdē depūtātiem būs jāpienēm lēmums par mērķa izmaiņu, tad šo lēmumu vēlreiz sūtīsim izvērtēšanai un gaidīsim atzinumu, vai piekrīt, ka izveidojam kapitālsabiedrību.

Stāsts ar garu bārdu...

– Tieši tā. Process sākās 2022.gada janvārī, kad tika izveidota pirmā darba grupa, lai saprastu, kā to darīt. Neizpalika izvērtējumi, piemēram, tirgus nepilnības izvērtējums tiem pakalpojumiem, kurus it kā varētu sniegt privātais uzņēmējs. No Konkurences padomes saņēmām pozitīvu atzinumu, bet pēdējā instance, kas dod gala vārdu, ir Valsts kanceleja. Pērnā gada rudenī bija iebildumi, un mēs ieklausījāmies. Domes priekšēdētājs noorganizēja sarunas ar Valsts kanceleju un Kapitālsabiedrību pārvaldības nodaļu "Zoom" platformā, kurā piedalījās dažādi speciālisti, lai saprastu, ko un kā pareizāk darīt. Ceru, ka tuvojamies finišam.

Pārmaiņas notiks šogad?

– Izvērtējumu, ja nemaldos uz 18 lapām, izlasīju 6-7 reizes. Esmu piesardzīgi optimistiski noskaņots, ka šoreiz būtu jāsnāk. Vai šogad? Tas no manis nav atkarīgs, daudz domes lēmumu priekšā.

Ko tas maina?

– Vislielāko problēmu sagādā tas, ka mums nav iespēju piešķirti papildus finansējumu savām vajadzībām. Mums kā pašvaldības iestādei vienīgā iespēja kādam konkrētam mērķim ir lūgt palīdzību pašvaldībai.

Pavērsies iespējas startēt projektos?

– Tieši tā. Protams, ir programmas, kuras domātas tikai pašvaldībām un to iestādēm. Arī tagad mēs lūdzam pašvaldībai nodot zemes gabalu mūsu iestādei, jo vēlamies startēt projektā.

Kādā?

– Vēlamies startēt projektā "Siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšana ar viedajām pilsētas tehnoloģijām", kas pieļauj arī atjaunojamo energoresursu izmantojošo tehnoloģiju uzstādišanu. Mēs gribam uzstādīt saules paneļus, tādējādi kaut nedaudz samazinot elektroenerģijas patēriņu. Gadā šim objektam patērējam ļoti daudz elektroenerģijas.

Kuram?

– Ūdens ņemšanas vietai un atdzelzošanas stacijai. Uzskatu, ka jāizmanto iespēja, ja ir pieejams Eiropas projekts ar 70% grantu. Šajā programmā maksimālā jauda ir 74,9 megavati, uz kuru var pieteikties. Protams, ar to mums būs par maz, lai sevi nodrošinātu, bet tas ir vairāk, nekā nekas. Tas ir stāsts par to, ko mēs iegūsim, izveidojot kapitālsabiedrību. Un ne tikai. Atzīstu, ka turpināšu iestāties arī par daudzdzīvokļu namu siltināšanu un renovāciju. Tāpēc mērķtiecīgi uzrunājam iedzīvotājus, lai saprastu, kāda ir situācija, kādas ir pilsētnieku domas. Tagadējā uzņēmuma statusā mēs to pat nedrikstam darīt. Jā, bija brīdis, kad "Altum" teica 'jā', bet finanšu ministrija norādīja, ka pašvaldības aģentūra nevar startēt šādos projektos. Tāpat ir liels pluss, ja ir iespēja bankā paņemt aizņēmumu mazāku ieceru īstenošanai. Arī "Altum" piedāvā programmas, kurās bez siltināšanas ir arī remontaizdevumu programma. Šī programma ir bez granta, bet iespēja piesaistīt finansējumu un izdarīt konkrētu darbu. Arī iedzīvotāji mums lūdz izdarīt, apņemoties, ka pēc tam samaksās. Dotajā brīdi mums nav iespēju šīs finanses saņemt, pašu finansējums ir ļoti ierobežots.

Joprojām neviens daudzdzīvokļu nams Balvos nav nosiltināts.

– Esmu gandarīts par jebkuru izdarīto darbu. Lielākais un vērtīgākais, ko esam līdz šim esam izdarījuši, ir māja, kura bija gatava iet uz siltināšanas projektu, bet, saprotot, ka projekta īstenošana ilgst 3-4 gadus, nebija gatava gaidīt un nolēma to darīt saviem spēkiem. Pa soļiem spējām nosiltināt un uzklāt jaunu jumtu, renovēt ventilācijas izvadus un lūkas. Jāsaka

paldies iedzīvotājiem, kuri bija gatavi maksāt.

Par kuru māju ir stāsts?

– Raiņa ielā 40. Mājai paaugstinājās energoefektivitāte, kā arī novērsta ūdens tecēšana uz un pa sienām, kas saglabā mājas konstrukciju. Bet, kā jau minēju, darbi rit. Tuvākajā laikā uzsāksim jumta segumu nomaiņu Bērzpils 8, Bērzpils 46, Stacijas 5 un Ezera 41 mājām.

Tik un tā ir skumji redzēt, ka Balvos šīs lietas uz priekšu nevirzās, kā, piemēram, Alūksnē, Valmierā un citviet.

– Godīgi atzīstu, ka šis process ir nokavēts par pārdesmit gadiem. Tomēr vienmēr esmu teicis un uzskatu, ka nekad nav par vēlu. Tāpat jāatzīst, ka, ejot uz daudzdzīvokļu namu iedzīvotāju sapulcēm, cerēju, ka cilvēki būs vairāk ieinteresēti un atsaucīgāki savu namu sakopšanā.

Vilāties?

– Esmu nedaudz vīlies, bet tajā pašā laikā saprotu. Nedrīkstam likt vienā strīpā Balvus ar bagātākām pilsētām, kur ekonomiskā situācija un maksāspēja ir labāka. Man nepatīk izteicēni, ka Balvi ir pensionāru pilsēta, kaut gan nereti arī man tā sāk šķist. Tomēr nepiekritu, ka pensionāri ir tie cilvēki, kuri kategoriski iestājas pret pārmaiņām. Manuprāt, ir pat otrādāk, jo pensionāri jaunas idejas atbalsta pat biežāk nekā gados jaunāki iedzīvotāji. Esmu sarūgtināts par atsaucību.

Nesen izskanēja viedoklis, ka "San-Tex" netiek galā ar tualetēm publiskajā pasākumā.

– Gan es, gan darbinieki ir sarūgtināti par 2.augusta laikrakstā publicēto kultūras pārvaldes vadītājas komentāru. Mēs nepiekritam formulējumam, ka "San-Tex" ir pie vainas. Uzskatu, ka jebkādas iestādes, pārvaldes vai uzņēmuma vadītāja pienākumos ietilpst plānošana, organizēšana un pēc tam arī kontrole par plānoto darbu izpildi. Šajā gadījumā uzskatu, ka tie, kuri šo pasākumu organizēja un plānoja, pielāva kļūdas.

Piemēram?

– Sāksim ar plānošanu. Tie cilvēki vai tas cilvēks, kurš plānoja pasākumu, zināja, ka aktivitātes notiks visu dienu. Tāpat uz lielo pasākumu biletēs bija iepriekšpārdošanā, tātad bija jābūt kaut kādai nojausmai, cik daudz būs cilvēku. Saņemot pieteikumu par tualetēm, tika jautāts, vai būs nepieciešama papildus apkope. Tas būtu normāli. Saņēmām atbildi, ka nebūs nepieciešama, pietikšot ar to daudzumu, kāds pasūtīts. Protams, mēs no savas puses ierosinājuma formā pastāstījam, kā būtu labāk. Piemēram, kamēr dienā ir ielu tirdziņi, ielu kafejnīcas, atvērt trīs tualetes. Redzot, ka tās aizpildās, aiztaisīt un atvērt nākamās. Pēc lielkoncerta sāku sapņēt zvanus, ka tualetes pilnas, ka vajag kaut ko darīt. Uzsvēršu, - ja, plānojot būtu paredzēta papildus izsūkšana, mēs rosinātu tualetes nolikt citā vietā, lai būtu nodrošināta iespēja pie tualetēm piebraukt vai arī starp aktivitātēm tiktū noorganizēta apkope. Otrkārt, saņemot zvanus, darbinieks tualetes apsekoja. Jāsecina, ka tās nebija pilnas. Par to pārliecīnājāmies pirmsdien, kad, braucot tualetes savākt, trīs no divpadsmit, varētu pat teikt, bija tukšas, daudzas nebija piepildītas. Kontrolē un organizācijā tika pieļauta kļūda, ka laikus neslēdzā ciet tās tualetes, kas bija piepildītas. Saprotu cilvēkus: viņš ienāk vienā tualetē, secina, ka pilns. Ielet otrā, un atkal pilns. Pieļauju, ka uz trešo nemaz negāja, izvēloties ezerāmu. Kategoriski nepiekritu apgalvojumam, ka mēs kā šī papalpojuma sniedzējs netikām galā ar saviem pienākumiem.

Aģentūru "San-Tex" pilsētnieki labi pazīst, bet pēc reorganizācijas daudziem nav skaidrs, kādi ir jūsu pašreizējie pienākumi?

– Pēn pēc nelielas reorganizācijas pilsētas pārvaldei tika nodota labiekārtošanas, uzturēšanas un apzaļumošanas nozare. Mūsu pamatnodarbošanās ir ūdens ieguve, attīrīšana, piegāde, kā arī noteikūdeņu savākšana, attīrīšana un arī namu apsaimniekošana. Kā papildus pakalpojums, piemēram, tās pašas biotualetes. Uzskatu, ka kultūras un sporta pasākumu organizatoriem izdevīgāk, ka tās pieejamas tepat Balvos. Esmu dzirdējis komentārus, ka pānems kādu firmu no cita reģiona, jo, lūk, būs lētāk. Saprotiet, šai firmai biotualešu saturs būs kaut kur jānovada. Viņi brauks pie mums, lai noslēgtu līgumu, lai nolietu to, tā teikt, kas tur saražots, un vēl segs transporta izmaksas. Tā cena nebūs lētāka. Skumji dzīrdēt nepelnītus pārmetumus. Neticu, ka cilvēki neredz, kādā veidā mēs tualetes līdz objektam nogādājam, apkalpojam, vedam prom. Es kā vadītājs nevaru lepoties par faktu, ka nav bijusi iespēja iegādāties specializētu transportu, kas tualetes pievedis, izkraus, iekraus. Tas ir "San-Tex" darbinieku roku darbs, kuru diemžēl joprojām daudzi nenovērtē.

Nav pienācis laiks šādu transportu iegādāties?

– Jā, piekrītu. Tas ir vēl viens iemesls, kādēļ vajag startēt projektos un meklēt iespējas piesaistīt finansējumu, jo nespējam sakrāt nepieciešamos līdzekļus. Ja būs iespēja iegādāties

Ir neliela aizķeršanās.

"Vaduguns" redakcija saņem cilvēku sūdzības par noteikūdeņu uzkrāšanos Dārza un Miera ielas pagrabos, atgādinot, ka tuvojas rudens, lietus sezona. "Ar šausmām gādām rudeni, ka sabruks māja, skola. Bedre uz Dārza ielas jau ir un, ticiet

mums, tā tikai paplašināsies," "Vadugunij" raksta ezernieki, paskaidrojot, ka tā saucas šīs pilsētas daļas iemītnieki. Egons Strumpe apstiprina, ka pēdējo mēnešu laikā bijis daudz komentāru par šo lietus ūdeņu situāciju Ezera/Dārza ielu rajonā: "Liels darbs jau paveikts, nevēlos atkārtoties par paveiktais un iecerētajiem darbiem. Pašvaldība ir piešķirusi līdzekļus, lai izbūvētu lietus ūdeņu kolektora pagarināšanu. Neliela aizķeršanās dotajā brīdi ir būvniecības saskaņošana ar zemes īpašnieku."

transportu, tad tā arī būs atbilde.

Vai plānotas tarifu izmaiņas?

– Šogad tarifs mainījās 10% robežās. Jāpiebilst, ka apkārtējos novados tas ir augstāks. Ľoti daudz ko ietekmē ārējie faktori, piemēram, kāda būs elektrības cena, vai nemainīsies minimālā alga, cik daudz būs avāriju, jo tīkli ir veci un avāriju skaita pieaug.

Izklausās, ka ir vēlme tarifu paaugstināt...

– Ceru, ka nevajadzēs katru gadu pie šī jautājuma atgriezties, tomēr neko solit nevaru.

Kādā tehniskajā stāvoklī ir mūsu pilsētas daudzdzīvokļu nami?

– Nesen aizpildīju anketu par daudzdzīvokļu namiem. Mūsu apsaimniekošanā ir 81 māja, kaut gan to ir nedaudz vairāk. Anketā norādīju, ka 2-3 mājas, negribu cilvēkus biedēt, ir avārijas stāvokli. Tām noteikti vajadzētu neatkarīga būveksperta slēdzienu, lai saprastu tālāko rīcību.

Kuras ir tās mājas?

– Adreses nenosaukušu, jo cilvēki var satraukties, bet, iespējams, tik trāki nav, kā, piemēram, Ogrē. Izmantojot iespēju, vēršos pie iedzīvotājiem ar līgumu neraudzīties uz mums ar neuzticīgiem skatiem. Šobrīd vienīgā iespēja, kā veikt remontdarbus konkrētajā mājā, ir tās uzkrājumi.

Tie ir lieli, mazi?

– 29.jūnijā palika trīs gadi, kopš strādāju "San-Tex". Kad atnācu strādāt, 85% mājām uzkrājumi nebija mainījusies no 2009.gada, kad tika pieņemts lēmums par minimālo apsaimniekošanas vai uzkrājumu naudu. Līdz 2021.gadam nekas nebija mainījies. Protams, trīs gadu laikā kardinālas izmaiņas nav iespējamas. Tomēr uzskatu, ka, pateicoties iedzīvotājiem un viņu sapratnei, esam spēruši lielu soli uz priekšu. Pēn notika 158 daudzdzīvokļu namu iedzīvotāju sapulces. Mēs patiešām cenšamies aktīvi uzrunāt izdzīvotājus, tostarp par to, par ko jādomā nākotnē.

Vai negāciju ir daudz?

– Pietiek, jo cilvēki ir dažādi. Nekļūdās tikai tas, kurš neko nedara. Joprojām, kā jau esmu minējis citās intervījās, ļoti veselīgi uztveru konstruktīvu kritiku. Pamatotu kritiku vērtēju kā pieredzi, lai nākotnē kļūdas nepieļautu.

Cik liels ir "San-Tex" kolektīvs?

– Pašlaik ir trīs brīvas vakances.

Kādas?

– Meklējam santehniki, nepieciešams elektrikis un jurists. Šobrīd ir 39 darbinieki.

Kas būtu sakāms sarunas epilogā?

– Pē

Izmanto pašvaldības grantu

Atgriežas pie tā, kas patīk vislabāk

Irēna Tušinska

Lai redzētu, kā tiek ištenotas un attīstītas Balvu novada pašvaldības konkursa "Tava biznesa ideja Balvu novadā" grantu ieguvēju idejas, augusta sākumā pašvaldības pārstāvji apmeklēja 21 uzņēmēju, kuri atbalstu saņēmuši 2022. un 2023. gadā. Šo uzņēmēju vidū bija arī Viļakas iedzīvotāja AGNESE LŪSE, kura saņema EUR 4473,90 šūšanas atelē aprīkojuma iegādei. Pagājušon nedēļ darbnīca "Šūšanas depo" Viļakā vēra durvis pirmajiem apmeklētājiem.

Pēc 9.klasses absolvēšanas Agnese Viļānu arodskolā izmācījusies par drēbnieku, pēc tam divus gadus papildinājusi zināšanas Jaunciema modelētāju skolā Rīgā. Agnese apprecējās un 20 gadus nostrādāja galvaspilsētā, šujot smalkus apģērbus Rīgas dāmām. Dzimtajā novadā viņa atgriezās salīdzinoši nesen. Kopš tā laika Agnese paguvusi pievērsties gan mājputnu audzēšanai, gan pastrādāt vairākos šūšanas uzņēmumos, kas pirms dažiem gadiem Viļakas pusē uzradās kā sēnes pēc lietus, bet šobrīd bankrotējuši vai pārcēlušies citviet. Tad pienāca brīdis domāt, ko darīt tālāk?!

Laiks atgriezties pie tā, kas patīk

Par to, kādēļ vispār atgriezās pierobežas mazpilsētā, Agnese stāsta: "Kopā ar vīru atbraukuši uz Viļaku nedaudz atpūsties un sameklēt kopēju slimajai mammai māsai, mēnesi izbaudījām lauku mieru. Sapratām, ka vairs negribam atpakaļ." Bijusī rīdziniece joprojām pārliecināta, ka lēmums palikt dzimtajās mājās bija pareizs, jo viņa drīz vien atrada darbu šūšanas uzņēmumā bijušajā Mežvidu pamatskolā: "Lai gan specializējos individuālajā šūšanā, nevis masveida, nolēmu pieteikties. Kad uzņēmumā ieraudzīja manus izglītības dokumentus un pieredzi, uzez piedāvāja strādāt par tehnologu. Vēlāk strādāju arī šūšanas uzņēmumos pie Guntara Šulta un zviedru uzņēmumā "Artex Latvia". Taču, kad arī tas sāka likvidāciju, sapratu, ka jāturpina nodarboties ar to, ko esmu darījusi visu mūžu – individuālajiem pasūtījumiem."

Iztaujājot iedzīvotājus, Agnese uzzināja, ka šūšanas atelē Viļakā nav bijis jau ceturtdaļgadsimtu: "Pēdējais aizvēras 1999. gadā, un kopš tā laika atelē šeit vairs nav bijis." Agnese nolēma, ka šis trūkums jānovērš. Iegādājušies bijušā veikala telpas, kur pirms tam darbojās arī uzņēmums "Artex Latvia", Agnese kopā ar vīru ieguldīja lielu darbu un izdomu, lai padarītu tās par stilīgu šūšanas darbnīcu. Vairumu remontdarbu paveica Agneses vīrs, savukārt viņa pati iejutās interjerā dizaineres lomā, *pa lēto* piemeklējot stilīgas lustras un sienas gaismekļus, kā arī retro mēbeles un spoguļus. "Man vienmēr patikušas 50.-to gadu mēbeles un kvalitatīvi spoguļi. Vienmēr tuvs bijis "Art deko" stils. Ja tas viss būtu jāpērk jauns par lielu naudu, nekad šo remontu nebūtu pabeiguši," pārliecināta šūšanas darbnīcas īpašniece.

Daudz kas vēl jāpabeidz

Izrādīt nesen iekārtotās telpas Agnese sāk ar nelielo pārgēršanās istabu, taču neslēpj, ka vairākās vietās remonts vēl turpināsies. Jāpabeidz apkures telpa un sanitārais mezgls, bet istabu, ko pagaidām izmanto kā noliktavu, nākotnē savienos ar darbnīcu, tādējādi to paplašinot. Ar lepnumu individuālā uzņēmējā izrāda arī labiekārtoto virtuvīti, kur brīvā brīdi var nobaudīt kafijas vai tējas tasi. Agnese lepojas ar ieguldīto darbu un to, ka visu izdevās izveidot atbilstoši savai gaumei. Galu galā te viņa pavadījis ļoti daudz laika. "Esmu strādājusi arī mājas, bet apvienot to ar privāto dzīvi ir ļoti grūti. Tādēļ vienmēr visiem iesaku, – nenesiet darbu mājas! Lai mājas ir mājas, bet darbs paliek darbā. Labākais tajā, ka man tagad ir darbnīca, ir tas, ka, atnākusi mājas, varēšu aiztaisīt durvis un atpūsties no šūšanas," priecājas Agnese.

Katram audumam vajag citu tehniku

Savukārt šūšanas aprīkojums darbnīcā ir moderns un piemērots visdažādāko materiālu šūšanai. Sākot no smalka zīda un trikotāžas, līdz pat džinsa, samta audumam vai ādai. Šujmašīna ar čāpojošo ķepiņu, kas piemērota ļoti bieziem audumiem, četrriegu overloks, plakanvīles ūjuma ūjīna trikotāžai un gludināmās dēlis ar tvaika ģeneratoru iegādāts par pašvaldības piešķirto grantu. "Lielākā daļa naudas jau iztērēta. Atlikuši vien mazāki pirkumi – manekens lielākiem augumiem, piegriešanas nazis ar akumulatoru, kā arī prese spiedpogām," piebilst šuvēja.

Foto - A.Kirsanovs

Līdzās divi depo. Lai iekārtotu jauno šūšanas darbnīcu, Agnese iegādājās bijušā veikala telpas, kur savulaik bija izvietojies arī šūšanas uzņēmums "Artex Latvia", kas nodarbojās ar termoveļas izgatavošanu. Marta beigās uzsākusi remontdarbus, jau Augusta vidū Agnese vēra jaunās darbnīcas durvis, lai uzņemtu pirmos klientus. Taujāta, kāpēc izvēlējās tieši tādu nosaukumu, Agnese smej: "Līdzās atrodas ugunsdzēsēju depo, bet mēs būsim šūšanas depo!" Viņa lepojas, ka darbnīcas nosaukumu gleznojis īsts mākslinieks un ģimenes draugs Aigars Zemitis.

Izrāda par granta līdzekļiem nopirkto tehniku. Katrai šujmašīnai ir savs pielietojums. "Viena domāta plānākam, cita biezākam audumam, piemēram aizkaru šūšanai. Vēl viena plakanvīlu šujmašīna paredzēta trikotāžas apģērba malu apdarināšanai utt.," atklāj šuvēja.

Foto - A.Kirsanovs

Iespēju pieteikties pašvaldības grantu projektam Agnese izmantoja pirmo reizi: "Visu mūžu visu esmu darījusi pati, bez atbalsta no malas. Izdzirdējusi par šo izdevību, nolēmu pamēģināt. Tagad esmu gandarīta, ka to izdarīju." Atelē īpašniece pārliecināta, ka šajā uzņēmumā strādās līdz mūža galam, jo nodarbošanās ir viņas sirdslieta: "Citā darbā sevi neredzu. Dzīvē esmu darījusi daudz ko. Vienu brīdi Rīgā biju pat gatava strādāt par taksisti. Atgriezusies Viļakā, kādu laiku aktīvi nodarbojos ar putnkopību. Taču, kad strauji sāka celties degvielas un graudu cenas, sapratām, ka tas nav izdevīgi. Tādēļ ļoti priecājos, ka varēšu atkal pievērsties profesijai, kas man vienmēr patikusi."

Slava seko meistarām

Agnese daudz domājusi par to, lai jaunais bizness izrādītos dzīvotspējīgs. Tostarp arī par klientu piesaistes iespējām. Viņa plāno izmantot gan sociālo tīklu sniegtās iespējas, gan izvietot reklāmas lapiņas apkārtējās pilsētās. Noderēs arī iepriekšējās darba vietās gūtā pieredze, piedāvājot gatavas preces, piemēram, pārnēšājamās somas medību bisēm. Taču vislabākā reklāma vienmēr bijusi *no mutes – mutē*, ko iespējams iegūt tikai, labi darot savu darbu. Šobrīd izskatās, ka šīs reklāmas veids ir savu paveicis, jo klienti sākuši nākt vēl pirms darbnīcas atvēršanas.

"Biju noskaņojusies, ka cilvēki vairāk pieprasīs apģērba remontu. Tāpēc esmu pārsteigta, cik daudzi grib šūt jaunu apģērbu," brīnās profesionāle. Agnese spriež, – tas tādēļ, ka sievietes pasākumā vai uz ielas nevēlas sastapt citas tādā pašā kleitā. Līdz ar to pēc pasūtījuma šūts apģērbs vienmēr būs pieprasīts. Savu Augusta līmeņa kvalifikāciju Agnese jau paguvusi pierādit, šujot sarafānus un kokošnikus krievu dziesmu ansamblim "Sudaruška", tēpus Viļakas kultūras nama Eiropas deju dejotājām, kā arī veicot daudzus citus individuālus

Foto - A.Kirsanovs

Dārgs gludināmais dēlis. Agnese rāda gludināmo sistēmu, kas izmaksājis gandrīz tūkstoti eiro. Viena no gludināmā dēļa funkcijām ir auduma atdzesēšana, lai, noņemot to no dēļa, audums nesaburžitos.

pasūtījumus. Vienu Agneses šūtu kleitu bijusi Viļakas iedzīvotāja aizvedusi pat uz Ameriku. "Arī vietējiem veikaliem būs izdevīgi, jo sievietes varēs sūtīt uz manu atelē, ja veikalā iegādātajam apģērbam kaut kas būs jāpielāgo konkrētam augumam," nešaubās šuvēja.

Sakopts īpašums Saimnieces vaļasprieks – puķu audzēšana

Aija Socka

Ar rudens rītiem raksturigo dzestrumu un arvien īsākām dienām vasara pamažām tuvojas izskanai. Arī dobēs ziedošās gladiolas, asteres vai dālijas klusiņām vēsta par septembra tuvošanos. Tomēr, ja noklūsti pagalmā, kur visapkārt vēl pilnā sparā zied vasaras puķes, ir tikko nopļauts mairiņš un no dārza atnesta melone vai arbūzs, saproti, ka saulainais gadalaiks vēl nekur nav aizsteidzies. Tas uzkavējas ikvienā ziedā, kuru čaklai saimnieci ir ļoti daudz.

“Puķes ir mans darba lauciņš. Ľoti patik stādit, ravēt un rūpēties par tām, jo tādējādi gūstu iekšēju mieru un atslodzi no citiem darbiem. Parasti apraugu puķes rītos un vakaros, bet, galvenais, eju pie tām ar mīlestību,” stāsta bērzpiliete VELGA ŽEIKARE. Bagātīgās puķu dobes, sakoptība, koka un metāla darbi ik uz soļa liecina par mājas īpašnieku darba mīlestību un prasmēm, ko ne tikai apgūst skolās, bet arī manto no paaudzes paaudzē. Arī Žeikaru ģimenes meitas ir pārmantojušas no vecākiem darba mīlestību. Viņas dzīvo Rīgā, visas trīs ir ieguvušas izglītību, strādā. Uz dzimto pusī atbrauc aptuveni reizi mēnesi. “Mana mamma un vecmamma cepta lauku tortes un pīrāgus. Arī meitas prot lauku un virtuves darbus, viņas vairākkārt teikušas paldies mums, mammai un tētim, ka iemācījām strādāt un nebaidīties no darba. Priecīga esmu par bērniem,” teic Velga, kura ikdienā strādā par pirmsskolas skolotāju, ir zināma kā prasmīga maizes cepēja un lauku saimniece.

Foto - A.Kirsanovs

Skaisti akcenti. Šogad Velga 45 podos iestādījusi krietiņi daudz nokareno begoniju, pelargoniju, fuksiju un citu puķu. Stiprinājumi pie sienas un paliktņi podiem lielākoties veidotī no metāla un ir Velgas vīra roku darbs. Podiem izmanto arī seno laiku katlus un mucīnu, kurā iestādīt leduspuķe bagātīgi sakupojusi un sazedējusi, liecinot par saimnieces rūpīgo kopšanu. “Lai visas puķes aplaistītu, vajadzīga vismaz pusstunda laika. Karstajās vasaras dienās laistu katru vakaru,” atklāj Velga.

Foto - no personīgā arhīva

Arbūzi un melones.
Siltumu mīlošos augus Velga audzē jau vairākus gadus. Šogad, kā stāsta saimniece, padevusies laba

arbūzu un melonu raža (attēlā – 6,805 kg un 2,250 kg), par ko priecīgs mazdēls Domeniks (attēlā). “Meloni, kad tā nogatavojušies, ieejot dārzā, uzreiz var pamanīt, jo tā patīkami smaržo. Ieraudzīt nogatavojušos arbūzu ir grūtāk. Aprīļa vidū arbūzus un melones iesēju podiņos, aiznesu uz siltumnīcu, vēlāk izstādīju dārzā,” pieredzē dalās saimniece. Viņa savākusi trauciņu ar melonu sēklām, citugad būs zināma šķirne un nebūs jāpērk jaunas sēklas. Izvēloties arbūzu sēklas, saimniece raugās, lai šķirne būtu salda un garšīga. Piemēram, ar tomātu šķirnēm viņa eksperimentēt nevēlas, jo uzticas pārbauditām vērtībām, proti, tām šķirnēm, ko iegādājas un audzē gadiem ilgi.

Foto - A.Kirsanovs

Flokšu ielokā. Puķu dobe, kas izvietota gar ceļmalu, bagāta ar flokšiem un citām garākā auguma puķēm, kas mazliet norobežo mājas teritoriju. Velga, skatot ziedus, jau domā par nākamo vasaru, kur ko sēs un stādis. Piemēram, viņa ieplānojusi izveidot jaunu puķu dobi pie mājas, kur aug krokusi, tulpes, narcises un lilijas. “Mīlestību pret puķēm esmu mantojusi no mammai. Cik sevi atceros, ziedi patikuši vienmēr,” teic Velga, piebilstot, ka darba, protams, ir daudz, bet pie puķēm viņa grūtumu nejūt. Taujāta, vai ir kādas iecienītākās puķes, viņa atzīst, ka kādu vienu grūti izceļ, jo patik visas. Audzēt gribas daudz un dažadas. Protams, lai tās augtu un bagātīgi ziedētu, jāzina, kāda kurai piemērotāka augsne, kāds mēslojums nepieciešams, kuru biežāk vai retāk jālaista, un citas guļrības.

Foto - A.Kirsanovs

Pie akmens dārza. Puķu dobēs, kas zied visu vasaru, vērojama krāsu, formu un šķirņu dažādība – kā kupenas saziedējušas hortenzijas, ikvienu priecē samtenes, balzamīnes, rozes, cīnijas, rudbekijas un budēlīja, kas piesaista taureņus, kā arī citi krāšņumi. “Patīkami ravēt, kad visapkārt zied un smaržo lavandas, lilijas, naktsvijoles, floksi... Pie siltumnīcas zied klinšerītes un aug mārtiņrozes, dārzā zied gladiolas. “Paziņas zina, ka svētkos man jādāvina puķes podos,” smej saimniece, piebilstot, ka tās pārstāda dobēs.

Foto - A.Kirsanovs

Galds un krēsls. Mājā ir vairākas Velgas vīra roku gatavotas mēbeles, jaunākās no tām – ozolkoka galds un krēsls – radušas mājvietu virtuvē. Vasarā nodarboties ar galdniecību viņam sanāk mazāk laika, jo jārūpējas par sienā un graudu sagādi aptuveni 65 gaļas liellopu ganāmpulkam. Ziemai lopiem sagatavoti vairāk nekā 1000 sienā rulli, ko jūlijā beigās saimnieks jau bija sapresējis.

Latvijas senioru sadziedāšanās svētki

Dzīve kā dziesma un taureņa deja

Irena Tušinska

10.augustā nepilni 800 seniori no dažādām Latvijas malām pulcējās Siguldas novadā, lai 70 ansambļu saistībā piedalitos jau 6.Latvijas Senioru sadziedāšanās svētkos, ko rīko Latvijas Pensionāru federācija. Šiem skanīgajiem svētkiem ir jau stabilas tradīcijas – krāšņs svētku gājiens, ansambļu skate, – un pāri visam prieks būt kopā, izraujoties no ikdienas. Plaši bija pārstāvēti senioru kolektīvi no Kurzemes, Latgales, Vidzemes, Zemgales, Sēlijas un arī no Rīgas.

Latvijas pensionāru federācijas organizētajos 6.Latvijas senioru sadziedāšanās svētkos "Dzīve kā dziesma un taureņu deja" piedalījās arī Balvu novada kolektīvi: krievu dziesmu ansambļi "Sudaruška" (vadītāja Svetlana Krasnokutska), "Ivuški" (vadītāja Svetlana Romāne), vokālais ansamblis "Razdoļje" (vadītāja Zoja Zaharova) un etnogrāfiskais ansamblis "Benislava" (vadītāja Daiga Jēkabsone), kā arī koncertmeistaršs Viktors Bormanis.

Pie reizes pārbauda veselību

Sadziedāšanās svētku ideja radās kā senioru alternatīva lielajiem Latvijas dziesmu svētkiem, kuros ne katram Latvijas pensionāram izdodas piedalīties gan veselības, gan citu iemeslu dēļ. Viens no senioru sadziedāšanās svētku tradicionālajiem piedāvājumiem ir dalībnieku un skatītāju iespēja izmantot "Veselības pieturu", kurā var izmērīt asinsspiedienu, cukura līmeni asinīs, saņemt farmaceita konsultācijas, kā arī biedrības "Par sirdi" sarūpētus informatīvos materiālus. Iespēju izmērīt asinsspiedienu izmantoja vairāk nekā 200 dalībnieku, bet cukura līmeni noteica 150 ansambļu dalībniekiem. Farmaceites daļai senioru ieteica drīzumā apmeklēt ģimenes ārstu vai speciālistu, lai konsultētos papildus. Katrs no "Veselības pieturas" apmeklētājiem saņēma "Mēness aptiekas" mērijumu grāmatiņu un vitamīnus. "Mēness aptieka" bija sarūpējusi arī simpatījas balvu – dāvanu kartes, ko šoreiz saņēma divu vokālo ansambļu dalībnieces: tālu ceļu mērojušās Balvu vokālā ansambļa "Razdoļje" dalībnieces, kuras kuplā pulkā vienas no pirmajām konsultējās "Veselības pieturā", un Mālpils Kultūras centra vokālais ansamblis "Sidgundietes".

"Ir prieks par lielo dalībnieku atsaucību un atbalstu. Domājam, ka, sekojot kuplā dalībnieku skaita interesei, esam iedibinājuši jaunu tradīciju. Šoreiz svētkiem bija jauna elpa, jo ar skanīgām dziesmām un dejas soli tie noritēja četrās vietās Siguldas novadā – Allažos, Inčukalnā, Jūdažos, Morē –, pēc tam svētku gājiem un noslēguma koncertam satiekoties Mālpili. Gandarījums, ka svētki ir kļuvuši par visus Latvijas novadus vienojošu senioru pasākumu, kuriem ir arī savi atbalstītāji. Papildus satīkšanās priekam un uzstāšanās brīziem var pavisam neikdienišķā kārtā paviesoties arī veselības pieturā. Arī saruna par veselību ar profesionāli – tā ir iespēja, ko mūsu svētku dalībnieki labprāt novertē," atzīst Latvijas Pensionāru federācijas priekšsēdētājas vietniece, pensionāru biedrības "Sigulda" vadītāja Vija Brikmane.

Izbauda arī apkārtnes skaistumu

Balvu novada kolektīvi kopā ar dziedātājiem no Rēzeknes, Līvāniem, Preiļiem savas vokālās prasmes demonstrēja koncertos Allažos un Mālpili. "Skatītāji sirsnīgi uzņēma visu kolektīvu smiegumu, bet ansambla "Razdoļje" dziesmu lūdzā atkārtot vēlreiz. Noslēguma koncertā Mālpili šis kolektīvs saņēma arī "Mēness aptiekas" simpatiju balvu," par kolēģem priecājās ansambla "Ivuški" vadītāja Svetlana Romāne. Balvu novada pensionāri izbaudīja arī dižāko Allažu pagasta rotu – skaisto dabu, kur starp pakalniem, laukiem un ieļējām sastopamas tādās mistiskās vietas kā Karsta kritene, Kajķu Gravas avoti, Černausku dižozoli un Allažu plāvu biotopi. "Diemžēl reklamēto Mālpils muižu apskatīt neizdevās, jo muižas kompleksā notika privāts pasākums. Tomēr laiku līdz gala koncertam pavadījām lietderīgi, izmantojot "Mēness" aptiekas sarūpētās veselības pārbaudes. Mums bija iespēja izmērīt asinsspiedienu un cukura līmeni asinīs, kā arī saņemt dāvanu – vitamīnus un somiņu. Dāvaniņas saņēmām arī no SENI higiēnas preču zīmola, kam uzticas miljoniem cilvēku visā pasaule," stāsta ansambla "Ivuški" vadītāja. Pēc gardām pusdienām visu reģionu dalībnieki devās uz Mālpili, lai piedalītos kopkoncertā. S.Romāne atklāj, ka grandiozajā reģionu gala koncertā kolektīvi "Sudaruška" un "Ivuški" kopā dziedāja latgaliešu tautas dziesmu popūriju. "Aizkustinošs bija kon-

"Razdoļje" izcēlās ar krāšņiem tēriem. Balvenietēm patika ne tikai iespēja pārbaudīt veselību un saņemt aptiekas dāvanas, bet garšoja arī piedāvātās pusdienas un priecēja jaukie laikapstākļi.

Foto - no personīgā arhīva

Priecājas par apkārtnes skaistumu. Etnogrāfiskā ansambla "Benislava" dalībnieki paguva ne vien izdziedāties, bet arī apskatīt mākslas izstādi, nobaudīt pa kādai slavenā "Allažu ķimeli" glāzītei un iepirkties mājražotāju tirdziņā.

Foto - no personīgā arhīva

Izbauda pasākuma atmosfēru. Krievu dziesmu ansamblis "Ivuški" šovasar aktīvi piedalās dažādos sadziedāšanās pasākumos un festivālos. Viens no grandiozākajiem bija Latvijas senioru sadziedāšanās svētki Siguldas novadā.

Foto - no personīgā arhīva

certa nobeigums, kad visi kolektīvu dalībnieki un skatītāji, piecēlušies kājās, nodziedāja dziesmas "Sanāciet, sadziediet!" un "Lai sasaucamies, lai dziedam!", piebilst vokālā kolektīva vadītāja.

Sajuta rūpes un gādību

Viens no skaitliski lielākajiem vokālajiem ansambljiem (15 dalībnieki) bija "Razdoļje" no Balviem. Kolektīva vadītāja Zoja Zaharova neslēpj, ka balvenietēm sadziedāšanās svētkos visvairāk patika gādīgā attieksme pret vecāku gadagājuma cilvēkiem: "Tur jutām, ka esam vajadzīgi, jo par mūsu labsajūtu ļoti rūpējās. Varējām pārbaudīt veselību un saņemt dažādas dāvanas no aptiekas. Ieguvām arī aptiekas simpatiju balvu, jo visvairāk interesējāmies par iespējām pārbaudīt veselību un ar atlaidēm iegādāties medicīnas preces. Katrā saņēmām "Mēness aptiekas" dāvanu karti 10 euro vērtībā un citas veltes, piemēram, dažādus vitamīnus. Visas dalībnieces jutās laimīgas." Lielu sajūsmu skatītājos raisīja "Razdoļje" krāšnieki. Par to liecināja vētrainie aplausi, balvenietēm kāpjot uz skatuves. "Vienīgi ne visai patika, ka visi reģioni bija nodalīti – katrs uzstājās citā vietā, tādēļ pārējos nerēdzējām," pārdomās dalās Z.Zaharova.

Etnogrāfiskā ansambla "Benislava" vadītāja Daiga Jēkab-

sone piekrit, ka sadziedāšanās svētku pasākums bija pārdomāts un pielāgots senioru spējām un vajadzībām: "Piedalījāmies šādā pasākumā jau trešo reizi. Parasti braucam uz Latgales sadziedāšanās svētkiem. Prieks, ka tas ir izaudzis līdz visas Latvijas mērogam. Patika, ka visi seniori bija saposušies un sagatavojušies. Tas parāda, cik svarīgi rikot šādas sadziedāšanās, jo seniori šos svētkus ļoti gaida. Prieks, ka bija padomāts arī par vecāku gadagājuma dalībnieku veselību un labsajūtu. Varēja just, ka esam gaidīti un par mums rūpējās." D.Jēkabsone uzskata, ka sadalīt kolektīvus pa reģioniem bija laba doma: "Varējām no sirds izdziedāties kopā ar Latgales kolektīviem, jo dalībnieku lielā skaita dēļ visiem kopā to izdarīt ir diezgan grūti. Var just, ka šis pasākums ar katu gadu attīstās un dalībnieku pulks kļūst kuplāks." Kolektīva vadītāja patika arī kopkoncertā valdošā sirsnīgā atmosfēra. "Tāpat bija padomāts par pusdienām. Viss bija noorganizēts tā, lai nav rindu. Allažos paguvām pagaršot "Allažu ķimeli" un vietējā kultūras namā apskatīt mākslas izstādi, bet Mālpili apmeklējām mājražotāju tirdziņu. Varējām nopirk, pagaršot kafiju vai iegādāties kādu audēju izstrādājumu. Diena bija piepildīta, negarlaikojāmies ne mirkli. Taču bija arī atvēlēts laiks atpūtai pirms dziedāšanas," priecājas D.Jēkabsone.

Saruna ar novadnieci

Pateicīga Dievam par doto talantu

Aija Socka

“Mūzika dzīvē atver valā daudzas durvis, dāvā pazišanos un draugus. Šobrīd man ir daudz draugu Austrālijā un Amerikā, ar kuriem kopā dziedājām vai pie kuriem dzīvojām ģimenēs. Ir, kur aizbraukt ciemos. Nesen meitene, pie kuras dzīvoju Austrālijā, bija atbraukusi ciemos, izstaigājām Rīgu,” teic mūsu novadniece SANTA DAUKSTE.

Esat dzimus Baltinavā. Joprojām jūteties piederīga šai vietai?

— Esmu dzimus un augusi Baltinavā, pabeigusi Baltinavas vidusskolu. Ja kāds interesējas par mani, saku, ka nāku no Baltinavas un joprojām jūtos tai piederīga. Baltinava ir mana miera osta, īpaši vasarā jauki atgriezties dzimtajās mājās, baudīt mieru, klusumu, dabu. Piemēram, nopļauta siena smaržu, ko Rīgā nevar sajust.

Ar kādām sajūtām atceraties skolas gadus? Kuras no atmiņām joprojām silda sirdi?

— Ar labām, gaišām sajūtām. Savulaik ļoti patika iet uz skolu. Varbūt nebija labāk skolniece mācību ziņā, toties piedalījos gandrīz visos pulcinos. Patika aktīvi iesaistīties skolas dzīvē, dziedāju korī, mūzikas skolā pabeidzu akordeona klasi, viss skolas laiks bija piepildīts ar interesantiem notikumiem.

Mūzika un dziesma bija klātesoša kopš agras bērnības?

— Jā, mājās, piemēram, ir fotogrāfija no bērnudārza laikiem, kur redzams, ka skolotāja pielikusi klāt mikrofonu. Tātad jau tad ir pamanijusi, ka protu noturēt melodiju un dziedāt. Skolas laikā dziedāju ansamblī “Vērmelīte”, ari skolas un pasaista korī. Paldies par mūzikas mīlestības pamatu ielikšanu skolotājai Ajai Naglei! Repertuārs, ko skolotāja mācīja, bija dažāds. Arī šobrīd jebkurā ballītē varētu nodziedāt populārākās, piemēram, Raimonda Paula un Imanta Kalniņa dziesmas. Bērnībā klausījos dažādas melodijas – no roka līdz klasikai. Mīļāka bija smagā metāla mūzika, klausījos arī repu, hiphopu, varu saukt sevi par melomānu.

Kā izvēlējāties profesiju, ko apgūt? Kas, izvēloties nākotnes nodarbošanos, šķita svarīgs?

— Kad mācījos 12.klasē, vēl nezināju, kur studēt, tāpēc iesniezu dokumentus trīs augstskolu programmās. Bija iespēja ikvienā no tām mācīties budžeta grupā, lai kļūtu par sociālo vai pirmsskolas un sākumskolas pedagogu, vai apgūtu uzņēmējdarbību. Izvēlējos pirmsskolas un sākumskolas skolotāja profesiju, jo augstskola (RPIVA) atradās Rīgā, un es ļoti gribēju studēt galvaspilsētā. Studiju laikā teicu, ka nekad nestrādāšu savā profesijā. Vēlāk sapratu, ka nekad nesakī 'nekad'. Pēc augstskolas beigšanas nācās ātri atrast darbu, un atradu to savā profesijā – jau 11 gadus strādāju par pirmsskolas skolotāju. ļoti patik savs darbs.

Man bija svarīgi, lai darbošanās profesijā būtu interesanta un radoša. Un šis darbs, kas nav monotons, man to dod – katra dienu varu izdomāt ko jaunu, nav rutīnas.

Paraksturojet, lūdzu, darbošanos profesijā – kādas ir izvēlētā darba patīkamās un nepatīkamās puses?

— Patīk, ka esmu garīgi un emocionāli tīrā vidē, jo bērniem ir ļoti pozitīva un mīļa enerģija. Ja strādā pieaugušo vidē, bieži vien jāsastopas ar divkosību. Bērni ir patiesi, viņi stāsta tā, kā ir patiesībā. Audzēkņi atklāj savas emocijas. Varu ar viņiem zīmēt un dziedāt, kas man pašai ļoti patīk. Bērnībā daudz zīmēju, piedalījos zīmēšanas olimpiādēs, kur ieguvu godalgotas vietas. Ik rītu nāku uz darbu kā uz vietu, kur nodarbojas ar hobiju, jo varu izpaust savus talantus. Ja jāsaka par darbošanās nepatīkamāko pusi, tad tas ir ilgais darba laiks un nelielā alga. Strādāju divos bērnudārzos, jo ar vienu algu Rīgā diemžēl neverētu izdzīvot. Divas dienas strādāju vienā bērnudārzā, divas – otrā.

Cik daudz laika ikdienā veltāt dziedāšanai? Kur un ar kādu repertuāru uzstājaties?

— Iepriekš dziedāju divos koros – sieviešu un jauktajā, bet pašlaik esmu tikai sieviešu korī, jo divi kori ir par daudz. Mēģinājumi notiek reizi nedēļā pa trīs stundām, bet, kad tuvojas koncertbrauciens vai pasākumi, tad var būt 2 – 4 mēģinājumi nedēļā. Dziesmu repertuārs un stilī ir dažādi – esam, piemēram, dažādās valodās dziedājuši džezi, garīgās dziesmas, izpildījuši spāņu tautas mūziku. Kādā spāņu konkursā reiz stāp 10 valstu dalībniekiem ieguvām otro vietu. Žūrijas pārstāvis no Spānijas atziniņi novērtēja mūsu izrunu,

Emocionāls atmiņu mirklis. Augusta sākumā Santa (no labās – otrā pirmajā rindā) un pārējās sieviešu kora “Balta” dalībnieces dziedāja Ķelnes Domā kopā ar operdziedātāju Ingu Šubovsku-Kancēviču.

kas bijusi tik precīza, ka radies iespaids, ka nākam no viņa dzimtenes. Daudz laika ieguldām, lai iztulkotu un precizi izrunātu visus vārdus, kas ir liels darbs. Bieži dziedam ārpus Latvijas. Mani tālākie ceļojumi bijuši ar kori, piemēram, uz Austrāliju, Dienvidkoreju, Ameriku, Spāniju, esam koncertējuši arī gandrīz visā Eiropā. Kad kovida laikā Latvijā bija mājsēde, mēs Spānijā visu koncertu nodziedājām ar maskām uz sejas, kas nebija īpaši viegli.

Bērnudārza vadītāji patīk, kā es dziedu, tāpēc bieži aicina dziedāt solo izglītības iestādes pasākumos. Piemēram, vadu 18.novembra svētku pasākumu, dziedu Ziemassvētku ballē.

Kādus koncertus apmeklējat kā klausītāja? Ko parasti koncertos pamanāt un novērtējat vispirms?

— Patīk apmeklēt dažādas mūzikas koncertus. Lai gūtu enerģiju, varu aiziet uz operu, rokkoncertu vai zajumballi. Vairāk pozitīvu lādiņu man dod rokkoncerti, smagā mūzika patīk joprojām. Pēdējais kon茨erts, ko apmeklēju, skanēja “Arēnā Rīga” – uzstājās Braiens Adams.

Pirmais, ko pamanu koncertos, ir tas, kā mūzikis komunicē ar publiku. Man svarīgi, lai mūzikis uz skatuves jūtas brīvi, atrod kopīgu valodu ar publiku. Ir bijuši daži koncerti, kur mūzikis labi dzied, bet neprot komunicēt. Parasti tādos koncertos rodas aukstuma sajūta, kad nodzied dziesmu, bet emocionāli to nejūti. Otrs, ko koncertos uzreiz pamanu, ir skatuves efekti.

Kādas mūzikas skaņas biežāk skan Jūsu mājās?

— No slāgera līdz rokam – pēc noskaņojuma. Brīžiem klausos elektronisko mūziku, hiphopu, popmūziku u.c. Ja vēlos dejot, uzlieku deju mūziku, ja grību pavadīt laiku mierīgi – mierīgu.

Kam vēl labprāt veltāt laiku ārpus darba un mūzikas?

— Patīk pastaigāties, doties uz mežu, purvu, dabas takām. Nesen, piemēram, biju uz boksa nodarbību, ko laimēju loterijā. Bija ļoti interesanti. Nekad neatsakos izmēģināt kaut ko jaunu, tāpēc ārpus darba un mūzikas meklēju, kā pilnveidot sevi un iemācīties ko jaunu. Kovida laikā, piemēram, iemācījos spēlēt bungas.

Ar kādām domām un cerībām gaidāt septembri?

— Par septembri vēl nedomāju, mēģinu mācīties dzīvot šeit un tagad, jo nekad nezinām, kas notiks rīt, parit vai aizparīt. Septembri gaidu ar pozitīvām emocijām, jo maniem audzēkņiem šogad ir pēdējais gads bērnudārza, būs jāgatavo skolai. 1.septembrī būšu Erasmus+ projektā Kiprā, tā ka nesanāks svinēt Latvijā.

Par šo vasaras mēnesi dažkārt ar skumjām saka: "Jau augsts, drīz rudens..." Ar ko Jums asociējas augsts?

— Katrs mēnesis šķiet īpašs, katrā var atrast ko interesantu, tāpēc nedomāju, ka vasara drīz beigsies. Mana dzīve ir interesanta un piepildīta, katrā mēnesī ir kas pozitīvs un jauks, piemēram, daudz pasākumu. Vienkārši jāprot saskatīt un

Sidnejas operas tuvumā. Dziedāšana Santai sniedz daudz iespēju ceļot.

ieraudzīt tās lietas, nemit no dzīves, ko tā piedāvā. Rudenī būs krāsainas lapas, aizbraukšu pie mammaš uz Baltinavu palīgā novākt kartupeļu ražu.

Vai esat domājusi, kā Dieva doto talantu izmantosiet nākotnē, lai tas sagādātu prieku arvien vairāk cilvēkiem?

— Esmu ļoti pateicīga Dievam par doto talantu. Izmantoju to pilnvērtīgi, jo dziedu un daru dažādas lietas, kas saistītas ar mūziku – dažreiz dziedu bažnīcas korī katoļu draudē Rīgā un arī LU sieviešu korī “Balta”. Esmu apceļojusi dažādas pasaules valstis. Nesen dziedāju Ķelnes Domā, kur daudzi gribētu dziedāt. Bija emocionāls pasākums. Ar mums bija operas soliste Inga Šubovska-Kancēviča. Ir sanācis atklāt Baltijas valstu “Baltic Touring Car Championship” sacensības Biķerniekos, dziedot Latvijas valsts himnu bez fonogrammas. Šis man bija ļoti liels solis pārvarēt bailes dziedāt vienai lielas publikas priekšā. Pasākumu translēja “Youtubā”, kā arī visās trīs Baltijas valstis un Somijas sporta TV kanālos. Kad nodziedāju, sajutu lielu enerģijas un spēka pieplūdumu. Sapratu, ka mūzika ir tā, kas mani ceļ spārnos. Arī turpmāk keršu katu mirkli, kur varu dziedāt. Nāk dažādi piedāvājumi, turpināšu attīstīt Dieva doto talantu un ceru, ka ar kori mēs sagādājam prieku daudziem cilvēkiem.

Foto - no personīgā archīva

Foto - no personīgā archīva

Aktivitāšu nedēļa Viļakā

Katru reizi citādāka

Irēna Tušinska

No 12. līdz 15.augustam Balvu novada Bērnu un jauniešu centra Viļakas Jauniešu mājā norisinājās šovasar jau trešā bērnu aktivitāšu nedēļa jeb nometne ar nosaukumu "Vasaras pilieni", kurā piedalījās 30 bērni vecumā no 7 līdz 14 gadiem, bet palīdzēja 10 brīvprātīgie jaunieši. No iepriekšējām šī nometne atšķirās ar nebūšām aktivitātēm un jaunu zināšanu apguvi.

Atšķirībā no pagājušās vasaras, kad Viļakas jauniešu mājā notika tikai viena nometne, šoreiz tās bija pat trīs. Kāpēc tā? "Saprātam, ka ir ļoti liels pieprasījums, un, ja ir pieprasījums, bet mums ir resursi, kāpēc lai to neizmantotu?! Lielu lomu šeit spēlē mani čaklie palīgi, jo viena, bez viņu atbalsta, varētu uzņemt labi ja dažus bērnus. Bet tagad esam devuši iespēju piedalīties lielākam bariņam, līdz ar to viņiem ir lielāka iespēja socializēties un izveidot jaunas draudzības," uzsver jauniešu mājas vadītāja Žaklīna Orlovska.

Ne vienmēr zinām, kas mums apkārt

Pirma dienu bērni veltīja radošām aktivitātēm. "Meistarojām lietas ar paliekošu vērtību, kuras var aiznest mājās. Piemēram, vannas bumbas, pašu izveidotas spēles un dažādus mākslas darbus. Ne mazāk radoša bija arī ēst gatavošana, jo bērni apguva jaunas receptes," stāsta nometnes vadītāja.

Viens no šīs aktivitāšu nedēļas izaicinājumiem bija pārgājiens visas dienas garumā, kad dalībnieki devās apskatīt "Abrenes istabas", pontonu tiltu uz Viļakas ezera salu, kā arī uzzināja daudz vēsturisku faktu par šo pilsētu. "Jāteic liels paldies Sandrai Dvinskai, kura mūs uzaicināja paciemoties "Abrenes istabās". Diezgan bieži attopamies, ka, dzīvojot Viļakā, nemaz nezinām, cik daudz apskatīšanas vērtu vietu mums ir. Šī pārgājiņa pievienotā vērtība bija tā, ka bērni nodos informāciju par šim vietām saviem vecākiem, draugiem un radiem. Bērniem patika arī pontonu tilts, jo vairāki no viņiem, kuri atbraukuši no citām pilsētām paciemoties pie vecvecākiem, tur nekad nav bijuši. Ir arī tādi, kuri, dzīvojot tepat Viļakas apkārnē, tiltu nav redzējuši," skaidro Ž.Orlovska, piebilstot, ka pārgājiņa diena bija ne tikai interesanta un izzinoša, bet arī fiziski izaicinoša, jo kopumā bērni pievarēja 10 kilometrus.

Kā izgatavot mākslīgo sniegu?

Bērnu pētīt alkstošos prātus aktivitāšu nedēļas vadītāji nodarbināja eksperimentu dienā. Izrunājuši drošības noteikumus un saņēmuši atgādinājumus neveikt eksperimentus mājās bez pieaugušo uzraudzības, visi ķērās pie aktīvas darbošanās. Kopā ar brīvprātīgajiem mazie pētnieki izgatavoja mākslīgo sniegu, kas ne tikai izskata ziņā, bet arī aptaustot, gandrīz nemaz neatšķiras no īsta. Vienā no eksperimentiem brīvprātīgā Raivita Raginska ierādīja, kā, izmantojot *pet* pudeli, audumu, ziepes un ūdeni, uzmeistarot burbuļmašīnu. Pārsteidzošs bija arī Nūtona likuma eksperimenta rezultāts, kad, izmantojot kartupeļu cieti, šķidra viela pieskaroties pārvērtās cietā. Nometnes dalībnieki ar milzīgu interesi vēroja, kā ūdens traukā ievietotai degošai svecei, strauji uzlieket stikla burku, viss traukā esošais ūdens sasūcas zem burkas. Pēc izsalikušo prātu pabaršanas to vajadzēja izdarīt arī ar izsalkušajiem vēderiem. Tāpēc visi kopā cepa un ēda plānās pankūkas no z/s "Kotiņi" sarūpētajiem miltu maisijumiem, klāt piedzīrot atvēsinošu morsu. Savukārt nomierināties pēc iespaidiem bagātās dienas bērni varēja, noskatoties pamācošu filmu par Koko piedzīvojumiem.

Vislabāk ir kopā ar draugiem

11-gadīgā Rēzija no Balviem šovasar piedalījās jau trešajā Viļakas Jauniešu mājas rīkotajā aktivitāšu nedēļā. Viņa nevienu brīdi nav jutusies garlaikota: "Man te ir daudz draugu. Šīnī nometnē patīk pilnīgi viss." Kaimiņpilsētā rīkotajā aktivitāšu nedēļā meitene nokļuvusi, pateicoties Medņevā dzīvojošās māscīnas uzaicinājumam. Rēzija stāsta, ka viena no aizraujošākajām bija eksperimentu diena. Vislabāk viņai patika eksperiments ar sveci, ūdens bļodu un burku, jo tas bija kaut kas agrāk nerēdzēts. Meitene apgalvo, ka ar nepacietību gaidis nākamo vasaru, jo stingri nolēmusi atkal pieteikties nometnēm Viļakas Jauniešu mājā.

Savukārt Rēzijas māsīca – 9-gadīgā Eva priecājas, ka te visu dod par brīvu un var veikt dažādus eksperimentus. Arī viņu iepriecināja darbošanās ar sveci, ūdeni un burku. "Man

Foto - no personīgā arhīva

Laimei nevajag daudz. Aktivitāšu nedēļas galvenais ieguvums bija iespēja socializēties un iegūt jaunus draugus. Īpaši svarīgi tas ir lauku viensētās dzivojošiem bērniem, kuri vasaras brīvlaikā draugus nesatiņek katru dienu.

Foto - no personīgā arhīva

Abrenes istabās. Brīvprātīgā Žanete Ločmele bija neaizstājams palīgs visās trīs Viļakas Jauniešu mājas aktivitāšu nedēļās. Kopā ar viņu bērniem patika jebkura aktivitāte.

Foto - no personīgā arhīva

Ālauj izpausties. Bērnu zīmēšanas prasmes sejas un roku apgleznošanas darbnīcā uz sava ķermeņa izbaudīja brīvprātīgais jaunietis Sandis Mancevičs (foto – vidū), kurš dienas beigās bija apzīmēts no galvas līdz kājām.

Foto - no personīgā arhīva

Izmēģina burbuļmašīnu. Ar lielu aizrautību eksperimentu dienā iesaistījās arī Žaklinas māzā māsa Patrīcija, kuru todien vecāki bija atstājuši pieskatīt vecākajai māsai.

Mediju diena pie austrumu robežas

Virsmērķis – aizstāvēt valsti

Pagājušajā piektdienā pie Latvijas austrumu robežas, Balvu un Ludzas novados, notika mediju diena, kurā ar aktuālāko robežas militārās stiprināšanas situāciju iepazīstināja Aizsardzības ministrijas, Nacionālo bruņoto spēku (NBS), Valsts robežsardzes un VAS "Valsts nekustamie īpašumi" pārstāvji.

Atgādinām, ka martā Latvijas valdība apstiprināja austrumu robežas militārās stiprināšanas un pretmobilitātes plānu, kas piecu gadu laikā robežas infrastruktūras izbūvē paredz ieguldīt 303 miljonus eiro. Tā mērķis ir nodrošināt NBS spēju ierobežot Krievijas sauszemes spēku formējumiem iespējas viegli šķērsot valsts robežu un strauji virzīties Latvijas iekšienē. Šis plāns ir arī daļa no Latvijas, Lietuvas un Igaunijas aizsardzības ministru parakstītās vienošanās par Baltijas valstu aizsardzības līnijas izveidi, lai stiprinātu šo valstu un vienlaikus arī NATO austrumu robežu. Šī līnija tiek būvēta koordinēti, bet katra valsts to dara par saviem budžeta līdzekļiem.

Rudenī pie robežas sāks uzstādīt šķēršļus

Uz tikšanos ar plašsaziņas līdzekļu pārstāvjiem ieradās arī aizsardzības ministrs ANDRIS SPRŪDS. Viņš uzsvēra, ka austrumu robežas stiprināšanas virsmērķis ir aizstāvēt Latviju un tās sabiedrību no pirmā centimetra: "Līdz ar austrumu robežas militārās stiprināšanas un pretmobilitātes plāna apstiprināšanu šī gada martā, aizsardzības nozare no pirmās dienas aktīvi strādā pie tā iestenošanas. Šobrīd pretmobilitātes šķēršļus turpinām iegādāties un izvietojam uzglabāšanas parkos, bet septembrī sāksim to uzstādišanu gar Krievijas un Baltkrievijas robežu. Mūsu mērķis ir atturēt ienaidnieku no jebkādas vēlmes, idejas vai pat domas par NATO un Eiropas Savienības ārējās robežas apdraudēšanu. Savukārt reāla militāra apdraudējuma gadījumā esam gatavi arī aizkavēt un iznīcināt pretinieku. Austrumu robežas stiprināšana un aizsargāšana ir kopdarbs gan nacionālā līmenī, sadarbojoties NBS, pašvaldībām, Valsts robežsardzei un uzņēmējiem, gan arī starptautiski ar Lietuvu un Igauniju Baltijas valstu aizsardzības līnijas izveidē. Šobrīd mūsu piemēram seko arī Polija, un šonedēļ tilkšos ar šīs valsts aizsardzības ministru. Mūsu kopējā drošība jāveicina katru dienu, darbs pie austrumu robežas stiprināšanas plāna realizācijas turpināsies."

Pabeigta žoga posma izbūve

Vienlaikus vēl viens galvenais vēstijums mediju dienā bija, ka NBS sadarbībā ar VAS "Valsts nekustamie īpašumi" pabeiguši teju divdesmit kilometru gara žoga izbūvi uz Latvijas – Krievijas robežas, ar mērķi sniegt atbalstu nelegālo migrantu atturēšanā no nelikumīgas valsts robežas šķērsošanas.

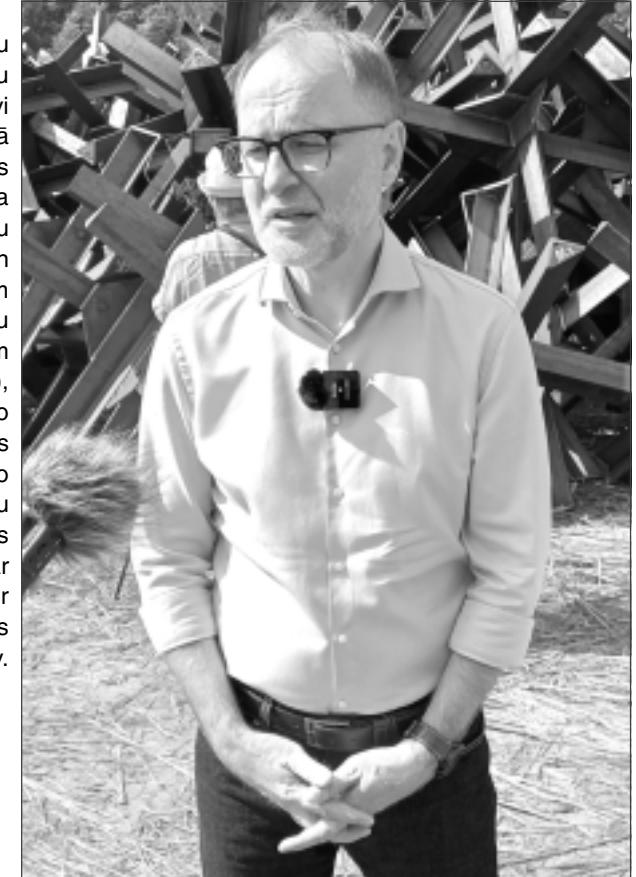
VAS "Valsts nekustamie īpašumi" valdes priekšsēdētājs RENĀRS GRIŠKEVIČS informēja, ka kopējais Latvijas – Krievijas robežas garums, kas jāizbūvē, ir 283 kilometri: "Šobrīd žogs izbūvēts 190 kilometru garumā (kopā ar jau iepriekšējo, vēsturisko žogu), kas ir aptuveni 70 % no visiem darbiem, kas jāizdara. Līdz šī gada beigām plānojam izbūvēt atlikušo žoga posmu sauszemes daļā, bet nākamgad paliks vēl 28 kilometru garš posms mitrās un purvainās zonās. Uz robežas ar Krieviju esam mobilizējuši vairāk būvnieku (bruņotos spēkus un sešus būvuzņēmējus), nekā tas bija uz robežas ar Baltkrieviju. Pilnībā žogs uz robežas ar Krieviju tiks pabeigts līdz nākamā gada oktobrim. Tāds ir tas plāns, lai gan šobrīd redzam, ka plānotos būvniecības termiņus apsteidzam."

Re, kā!

Latvijas robežu stiprina ne tikai žogs. "Videonovērošanas kamerās piefiksēti gadījumi, kad aiz robežsarga pa taku iet lācis. Šādās reizēs smejam, – redz kādi mums palīgi! Runājot nopietni, labāk šādu atbalstu sniedzēju nesatikt, jo nevar jau zināt, kas zvēram prātā," mediju dienā sprieda Valsts robežsardzes pārstāvis pulkvedis Valdis Jukšs.

Būs gudrā robeža. Šobrīd gar Latvijas – Baltkrievijas robežu žoga izbūve pabeigta 145 kilometru garumā, bet līdz gada beigām turpinās pieguļošās infrastruktūras (patruļtaku, laipu un citu robežas aizsardzībai nepieciešamo risinājumu) izbūve pilnā 173 kilometru robežas garumā. Valsts robežsardzes Inspekcijas un slepenības režīma dienesta priekšnieks pulkvedis VALDIS JUKŠS mediju dienā darīja zināmu, ka pēc tā sekos Latvijas Valsts radio un televīzijas centra ištenotais robežas tehnoloģiskās infrastruktūras projekts (videonovērošanas kameras, kustības sensoru uzstādišana). "Uz Baltkrievijas robežas darbi sāksies šogad, kurus pabeigt plānots nākamgad. Savukārt Latvijas – Krievijas robežu ar tehnoloģisko infrastruktūru plānots sākt apriņķot nākamgad. Tas ļoti ietekmēs robežapsardzību. Piemēram, mēs varēsim reaģēt tieši uz to punktu, kur sistēmas ziņos par trauksmi, līdz ar to robežapsardzības process notiks ātrāk. Pēc būtības robežsargiem vairs nenāksies ikdienā fiziski apseket robežu. Mēs vairāk strādāsim uz reakciju," pastāstīja V.Jukšs. Attēlā – izbūvētais 20 kilometru žoga posms uz robežas ar Krieviju Balvu novada teritorijā.

Aicina sadarboties uzņēmējus. Andris Sprūds mediju dienā pastāstīja, ka pretmobilitātes šķēršļi iegādāti teju 20 miljonus eiro apmērā. Šogad tos operatīvi nodrošinājuši divpadsmit Latvijas uzņēmēji, tajā skaitā no austrumu pierobežas novadiem. Uzņēmēdarbības attīstību militārajā jomā aizsardzības ministrs apsprieda arī ar Balvu novada domes priekšsēdētāju Sergeju Maksimovu, deputātiem un citiem pašvaldības un Latgales plānošanas reģiona pārstāvjiem, ar kuriem Balvos tikās pagājušajā piektdienā – uzreiz pēc mediju dienās austrumu pierobežā. "Priekš uzņēmējiem izstrādātas konkrētas vadlīnijas (norādītas arī summas), kādās ir NBS vajadzības nākamajos četros gados. To visu uzņēmēji var apskatīties un, iespējams, kāds sarez savu lomu, saražojot un piegādājot militāro produkciju Latvijas aizsardzības nozarei. Aicinu uzņēmējus, tajā skaitā vietējos, vērtēt savas iespējas un, ja nepieciešama papildus informācija, komunicēt ar Aizsardzības ministriju. Esam atvērti sadarbībai!" uzsver A.Sprūds. Plašāka informācijas Aizsardzības ministrijas mājaslapā www.mod.gov.lv.

Armija paveikusi lielu darbu. Vai ar armiju, kas bija piesaistīta nupat pabeigtajā 20 kilometru žoga izbūvē uz robežas ar Krieviju, sadarbību būvniecības jomā nevajadzētu turpināt? Karavīri tomēr labi strādājuši! R.Griškevičs skaidroja, ka bruņotie spēki nav būvnieki, viņiem šāda veida nacionālās drošības būvniecības projekts bija jauna, unikāla pieredze: "Viss noritēja ļoti veiksmīgi, bet, protams, ja šāda nepieciešamība būs, paturam iespēju arī turpmāk sadarboties ar NBS." Aizsardzības ministrija informē, ka, sniedzot atbalstu žoga izbūvē, NBS veica žoga stabu dzišanas, žoga paneļu, dzelzondrāšu uzstādišanas un apkalpošanas vārtu izbūves darbus. Kopumā no šī gada 3.aprīļa vienlaikus strādāja piecas darba grupas piecos dažādos posmos, katrā grupā esot 16 cilvēkiem – četriem tehnikas operatoriem un divpadsmit strādniekiem. Papildus tam NBS veica tehnikas, materiālu un atbalsta bāzes apsardzi. Šo uzdevumu izpildē katru nedēļu tika iesaistīti aptuveni simts karavīri un zemessargi.

Mediju diena pie austrumu robežas no pirmā centimetra

Pamatā atradīsies tiešā robežas tuvumā. Kā minēts, pretmobilitātes šķēršļu uzstādīšana gar robežu ar Krieviju un Baltkrieviju tiks uzsākta šī gada septembrī un oktobrī, bet turpināsies vēl vairākus gadus. Šķēršļus uzstādīs armija visaptverošo valsts aizsardzības mācību "Namejs" laikā. NBS Apvienotā štāba virsnieks pulkvedis ANDRIS RIEKSTS uzsvēra, ka vietējiem iedzīvotājiem, to redzot, uztraukumam nav pamata: "Katra lokācija, kurā izvietosim šķēršļus, būs saskaņota. Nebūs arī tā, ka šo darbu laikā būs liela tehnikas kustība pa autoceļiem, jo viss notiks pakāpeniski. Iedzīvotājiem tie ikdienā pārvietoties netraucēs. Pirmās šķēršļu uzstādīšanas vietas būs robežsardzes infrastruktūrā, lielākā daļa šķēršļu atradīsies robežas tiešā tuvumā jeb vietās, kur, kā mēs paredzam, pretinieks varētu attīstīt savus militāros manevrus. Pārējās vietas, kur atradīsies šķēršļi un kurus vietējie iedzīvotāji jau šobrīd var redzēt, ir lielāku autoceļu nomalēs jeb, kā to dēvē militāri, pie manevru koridoriem, kur pretinieks potenciāli varētu pārvietoties. Jāpiebilst, ka kopējā Latvijas robeža ar Krieviju un Baltkrieviju ir gandrīz 400 kilometri. Nebūs tā, ka pie robežas uzstādīsim nepārtrauktu šķēršļu līniju. To darīsim tikai kritiskajās vietās."

Prettanku eži un pūķa zobi. Austrumu robežas stiprināšanai iegādātos pretmobilitātes materiāltehniskos līdzekļus (betona blokus, prettanku ežus, pūķa zobus un HESCO grozus) šobrīd piegādā un noglabā divdesmit pagaidu novietnēs, kas tiek dēvētas par inženieri-tehniskajiem parkiem. Augšējā attēlā redzami pie Kārsavas dzelzceļa stacijas uzglabāšanai novietoti pūķa zobi (viens sver nedaudz vairāk par tonnu), bet apakšējā – prettanku eži netālu no Kārsavas pilsētas. Atgādinām, ka pūķa zobi ir piramīdveida dzelzsbetona šķēršļi. Tos izmanto, lai apstādinātu pretinieka transportlīdzekļu (galvenokārt tanku) turpmāku virzību uz priekšu, lai pēc tam tehniku varētu iznīcināt. Tikmēr prettanku eži ir vienkāršāki, ne dzelzs veidoti šķēršļi tanku vai citas tehnikas kustības kavēšanai. HESCO grozi veidoti no metāla sieta un izturīga auduma. Tos izmanto, lai pasargātu karavīrus no pretinieka apšaudēm. Savukārt ar betona blokiem var ātri nobloķēt kustību pāri robežai.

Kā redzams attēlos, šķēršļu kopējais skaits ir diezgan liels. Tomēr šie šķēršļi redzami tikai divās pagaidu novietnēs Kārsavā. Šobrīd nav sasniegti pat 50% no visiem šķēršļiem, kurus plānots iegādāties.

Viskarstākais mēnesis – jūlijs. Valsts robežsardzes pārstāvis pulkvedis Valdis Jukšs atzinīgi novērtēja nupat izbūvēto robežas infrastruktūras posmu uz Latvijas – Krievijas robežas, kuru robežsargi izmanto ikdienā: "Šiem darbiem ir ļoti liela pievienotā vērtība. Jāpiebilst, ka Valsts robežsardze un visa Latvija, sakarā ar geopolitiskajiem notikumiem, sarežģītā situācijā ir jau trešo gadu. Te jāizceļ mūsu sadarbības spējas ar Aizsardzības ministriju, Valsts policiju, NBS un zemessargiem, kuri robežsardzi atbalsta ne tikai žoga

būvniecībā, bet ikdienā arī migrantu krīzē uz Baltkrievijas robežas. Šogad viskarstākais mēnesis bija jūlijs, kad uz Baltkrievijas robežas no nelegālās robežas šķērsošanas apturējām 1403 migrantus. Savukārt līdz šim augustā migrantu bijis mazāk, bet šī krīze tāpat joprojām ir aktuāla."

Starptautiska interese. Latvijas austrumu robežas militāro stiprināšanu atspoguļo arī ārvalstu plašsaziņas līdzekļi. Piemēram, mediju dienā ieradās arī Vācijā bāzētās raidorganizācijas "Deutsche Welle" žurnālisti.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis, foto – A.Kiršanovs

Spēks ir bumbās!

Nedrīkst čīkstēt, ir jāiet un jādara!

Megija Kriviša

SAMANTA SPROĢE ir 17 gadus jauna jauniete no Rugāju pagasta "Spāgiem", kura aktīvi nodarbojas ar dažadiem hobijiem, kas aizpilda viņas ikdienu. Samanta atzīst, ka plānotājs ir neatņemama ik-dienas sastāvdaļa, jo tajā pieraksta visu, lai neaizmirstu, kur un kad jābūt. Tautā, vai ir kāds motivējošs domu grauds, pēc kā dzīvo, Samanta atteic: "Nekad neapsaubi mamma, kā arī nekad nesaki 'nekad'. Ja izpildi pirmo, pārkāp otro."

Kopš cik gadu vecuma aizraujaties ar sportu?

— Aktīvāk sāku sportot 8.klasē, kad man bija 14 gadi. Nodarbojos ar vieglatletiku, taču treniņus pametu, jo nevarēju apvienot ar mūzikas skolu. Šobrīd jau būs ceturtais gads kā esmu svarcelāja.

Kā radās doma par svarcelšanu?

— Treneris piedāvāja manam klasesbiedram šo sporta veidu, sakot, ja kārtīgi apmeklēs treniņus, ir iespēja tikt uz Eiropas čempionātu Polijā. Teicu, ka arī es varētu pamēģināt, bet viņš diezgan skeptiski uz to visu raudzījās un domāja, ka ākstos. Taču šobrīd esmu palikusi vienīgā, kas trenējas.

Esat saskārusies ar nosodījumu vai neizpratni, ka nodarbojaties ar svarcelšanu?

— Nē, jo Latvijā svarcelšana ir rets sporta veids, ar kuru nodarbojas jaunieši. Vieniem nav iespējas, vai arī nav, kas trenē. Man liekas, ka mūsdienu jaunatnei ir citas intereses. Ģimenei ļoti priecājas, ka laiku pavadu produktīvi un gūstu rezultātus. Tikai mamma gan kategoriski atsakās braukt un skatīties sacensības, kā arī neskatās video, jo nepatīk to norise.

Polija un čempionāts aizrāva sākt nodarboties ar svarcelšanu. Kas vēl motivē darboties tālāk?

— Šis ir smags sporta veids un prasa ārkārtīgi daudz laika. Pēc čempionāta domāju, vai man ir nepieciešams šādi pūlēties, jo mani piesaistīja tikai Polija. Taču, saņemot medaļu, jutus ļoti pacilāta un priecīga. Nolēmu treineties vēl kādu laiku – līdz nākamajām sacensībām. Tad nonācu pasaules čempionātā. Motivē gandarījuma sajūta, ka varu nest Latvijas vārdū ārpus valsts robežām, kā arī treneris, kurš ar mani lepojas.

Ir bijušas grūtības, ar kurām jātieka galā?

— Neviens sporta veids nav tik drošs, lai pasargātu sevi no traumām. Tomēr jāteic, ka man paveicies – neesmu guvusi neko nopietnu, piemēram, salauzusi roku vai netišām uzmetusi sev virsū svaru bumbu. Visbiežāk var noberzt ādu uz rokām. Tas parasti notiek pēc sacensībām. Nereti, noejet no platformas, pamanu savas rokas, jo, ceļot bumbas, sāpes nejūtu. Tad nekas cits neatliek, kā ātri aiziet pie medmāsām, kuras apstrādā tās. Paiet nedēļa vai divas, līdz rokas sadzīst.

Kas palīdz sagatavoties sacensībām?

— Protams, treniņi. Gatavošanās nākamajām sacensībām sākas, tiklīdz iepriekšējās sacensībās svaru bumba nolikta pie grīdas. Treneris māca, ka pretini eks nepadosies un noteikti cels ātrāk un vairāk, nedrīkst čīkstēt, ir jāiet un jādara. Protams, reizēm negribas iet uz treniņiem, bet, tuvojoties sacensībām, katrā treniņā jāsāk vairāk domāt un koncentrēties. Ar ēšanas paradumiem neaizraujos, vienīgi pirms gulētiešanas manifestēju un sev galvā skaitu mantru, cik daudz reizes gribu

pacelt svaru bumbu, un šo skaitli turu galvā.

Cik bieži trenējaties?

— Skolas laikā, kad sporta zāle ir pieejama, trenējos piecas reizes nedēļā. Cītreiz, kad uz mūzikas skolu jāaizbrauc ātrāk, treniņu izlaižu. Vasaras mēnešos ir brīvais laiks, kad vairāk atpūšos, taču tāpat divas reizes nedēļā dodos uz sporta zāli. Treneris liek skriet krošiņus, lai uzturētu fizisko formu un sagatavotību.

Vai drīzumā gaidāmas sacensības?

— Jā, šobrīd gatavojos pasaules čempionātam, kas notiks Grieķijā.

Kādas sajūtas pārņēma, kad piedāļāties pasaules čempionātā?

— Biju nobijusies, jo par pasaules čempionātu man paziņoja divus mēnesus pirms sacensībām. Nebiju tam gatava. Domāju, ko lai tagad iesāk? Kā lai visu paspēj? Ar treneri intensīvi un pakāpeniski sākām strādāt ar smagākām svaru bumbām. Parasti cēlu 16kg smagas bumbas, bet pasaules čempionātā nepieciešamas 24kg svaru bumbas. Dažbrīd likās, ka nespēšu turpināt, visu gribēju pamest, taču beigās izturēju. Sacensībās pat pacēlu vairāk reizes nekā treniņos, biju priecīga par iegūtajām divām otrajām vietām – parastajā un armijas raušanā.

Kas bija pats neaizmirstamākais notikums?

— Šo notikumu man nekad neļaus aizmirst. Es nokavēju apbalvošanas ceremoniju.

Kāpēc nokavējāt?

— Sacensības norisinājās visu dienu. Kad veiksmīgi nostartēju, man bija brīvais laiks līdz apbalvošanas ceremonijai – aptuveni 5-6 stundas. Mani bijušie klasesbiedri atnāca, lai atbalstītu, tad viņi piedāvāja apskatīt kopmītnes. Piekrītu un trenerim teicu, ka būšu atpakaļ laikā. Vienam puvisim bija traumēta kāja, tāpēc viņš nevarēja ātri pastaigāt. Tuvojās laiks, kad jādodas atpakaļ, arī treneris man zvanīja, lai atgādinātu, ka tūlit sāksies apbalvošana, bet ārā bija putenis un viss sliedens. Kad beidzot atnācām, biju nokavējusi savas svaru kategorijas apbalvošanu. Treneris teica, ka nekad neļaus šo notikumu aizmirst. Kopā tās reizes mani sacensību laikā nelaiž ārā no zāles.

Vai savu dzīvi vēlētos saistīt ar svarcelšanu?

— Godīgi, nē. Šis man ir lielisks hobis, kā varu aizpildīt savu brivo laiku un vienlaikus arī izkustēties. Domāju, tiklīdz būšu beigusi 12.klasi, beigsies mana svarcelājas karjera.

Kādi vēl ir Jūsu hobiji?

— Esmu daudzpusīga, jo aizraujos ar dažādiem hobijiem, kas krasī atšķiras viens no otra. Man brīvajā laikā patīk lasīt grāmatas, braukt ar velosipēdu, muzicēt, spēlēt klavieres un saksofonu, kā arī gūt jaunu pieredzi, darot spontānas lietas. Piemēram, braukt uz atrakciju parkiem, vasarā strādāt dažādās vietās un piedalīties erudīcijas raidījumos.

Kādu grāmatu žanru patīk lasīt visvairāk?

— Ārkārtīgi patīk fantāzija, romāni un grāmatas par kaķiem. Vidusskolā obligātājā literatūrā vajadzēja lasīt noveles. Tās ikdienu nelasu, bet arī šķita interesanti un patīka.

Grāmatas izņemt bibliotēkā vai pērkat grāmatnīca?

— Kādreiz aktīvi staigāju uz bibliotēku. Liekas, ka esmu izlasījusi pus no mūsu ciema grāmatām. Pēdējā laikā esmu iesākusi pirkīt grāmatas, jo, manuprāt, tas ir krietiņi interesantāk. Tās varu krāt un kolekcionēt, ierakstīt, pasvītrot, kā arī padalīties arī ar draugiem. Sobrīd man ir aptuveni 50-60 grāmatas.

Foto - no personīgā arhīva

iegūst apbalvojumu. "Mani nominēja par gada sportisti Balvu novadā, kur saņēmu galveno balvu," priecīgi un sajūsmināti Samanta atminas patīkamo notikumu.

Cik daudz grāmatas izdodas izlasīt mēneša laikā?

— Īsti neskaitu, jo katru mēnesi izlasīto grāmatu skaits atšķiras. Ir periodi, kad gribas lasīt un nevar šķirties no grāmatas, un ir *sausie* briži, kad negribas pat lūkoties tai virsū. Mēneša laikā esmu izlasījusi vismaz sešas grāmatas.

Vai ar velosipēdu braucat arī tālākos braucienos?

— Nav sanācis dotes tālāk, jo šobrīd nav tik daudz laika. Dzīvoju laukos – ir jāstrādā, nav arī kompānijas, vienai pašai negribas mērot tālu ceļu. No mājām līdz Rugājiem ir aptuveni 10km. Tos mēroju gan turp, gan atpakaļ.

Cik nozīmīga loma ir mūzikai Jūsu dzīvē?

— Ar mūziku nodarbojos kopš bērnudārza. Pēc tam sāku mācīties akordeona spēli Balvu Mūzikas skolas Rugāju filiālē, šobrīd spēlēju saksofonu. Apsveru domu mācīties Daugavpils Universitātē saistībā ar mūziku, bet tas nav akmenī iekalts.

Minējāt, ka patīk piedalīties erudīcijas raidījumos. Kā gatavojeties raidījumam "Gudrs, vēl gudrāks"?

— Ja godīgi, raidījumam nevar sagatavoties, kaut gan esmu centusies to darīt. Ir mobilā aplikācija, kur var spēlēt līdzi un atbildēt uz jautājumiem. Aktīvi sekoju līdzi raidījumiem un iemācos kaut ko jaunu, bet nekad nevar zināt, kādi jautājumi tiks uzdoti. Nonācu pie secinājuma, ka ir jābūt gudram, lai, saņemoties ar citiem, būtu vēl gudrāks un uzvarētu.

Ko patīk labprāt būtu zinājis? Ko ieteiktu citiem pirms piedalīšanās raidījumā?

— Man patīktu, ja pirms spēles aptuveni saliktu lielās tēmas. Piemēram, pirmajā kārtā jautājumi par bioloģiju. Protams, neviens jau neteiks konkrēti, jo citādāk tā vairs nebūs spēle. Citiem iesaku kārtīgi mācīties skolā, jo fakti prātā paliek, kā arī lasīt žurnālus, sekot līdzi ziņām, interesēties par notikumiem pasaulei vai skatīties dažādus raidījumus, piemēram, "Dzīvnieku pasaule".

Kā izdodas saplānot laiku tā, lai vi su pagūtu izdarīt?

— Visu pierakstu plānotājā, kur viss rakstīts pa minūtēm – ir skola, treniņi, mūzikas skola. Iepriekšējā mācību gadā apmeklēju vēl dažus pulciņus, tāpēc visu pierakstu, lai neaizmirstu, kur un cikos ir jābūt.

Ko šovasar esat paguvusi izdarīt un

Foto - no personīgā arhīva

Patīk uzstāties pasākumos. Samanta izbauda iespēju atrasties uz skatuves un uzstāties. Viņa spēlē saksofonu gan individuāli, kā arī ansamblī un orķestri.

ko vēl plānojat?

— Pašā pirmajā vasaras dienā piedalījos starptautiskajās svarcelšanas sacensībās Olaine. Biju fotografēšanas nometnē Salacgrīvā, kur mācīja, kā pareizi taisīt bildes, pastāstīja par fotogrāfa darbu, un satiku sen nerēdzētus draugus. Šīs vasaras plāns – demontēt veco māju pašu spēkiem. Patīk apmeklēt zaļumballes. Liekas forši, ka ir, kur aiziet. Protams, paciemojus pie vecvecākiem, palīdzu vecākiem, plānoju apmeklēt hokeja spēles. Vēl augustā būs mājas kafejnīcu dienas. Gaidīsim ciemos!

Jaundzimušie

Sagaida otro dēlu. 10.jūlijā pulksten 12.38 piedzima puika. Svars – 3,600kg, garums 55cm. Puisēna mamma Janai Klačicai-Nagaļai no Alūksnes šis ir otrs bērniš – jaundzimušo mājās gaida brālis Leonards. Jaunā māmiņa stāsta, ka jau kopš pirmās grūtniecības dienas abi ar vīru Albertu bija pārliecināti, ka arī šoreiz abiem būs dēls. "Sajūtas bija līdzīgas kā pirmajā grūtniecībā, turklāt jau otrajā ultrasonogrāfijas pārbaudē daktere apstiprināja, ka intuīcija mūs nav pievilusi. Mēs patiesām gaidījam otru dēlu," teic Jana. Tiklīdz bija zināms gaidāmā mazuļa dzimums, vecāki kērās klāt pie atbildīgā vārda došanas uzdevuma. Nu jau divu dēlu mamma stāsta, ka abiem ar vīru padomā bija vairāki vārda varianti kā, piemēram, Teodors, Haralds, Harijs, taču gala rezultātā palika pie Henrija. "Piekāpos vīram, jo viņam šis vārdiņš patika vislabāk no visiem. Savukārt, kad vārdu devām pirmajam dēlam, Alberts piekāpās man. Mums tāds sava veida barters sanāca," stāsta Jana. Viņa teic, ka medīku noliktais dzemdību datums bija 9.jūlijā, bet puika nāca pasaulē nākamajā dienā. Lielis un patīkams bija jaunās māmiņas izbrīns, kad, nonākot Balvu slimnīcas dzemdību nodalā, viņa tur sastapa tos pašus medīkus, kuri pirms diviem gadiem pieņēma Leonardu. "Kur var būt vēl labāk! Tas pats dakteris un tā pati vecmāte! Tiešām nopriecājos," atzīst viņa. Jautāta, kuram no abiem vecākiem jaundzimušais līdzīgs, divu dēlu mamma nedomājot teic, – tētim! Viņa acis, mati, sejas vaibsti – viss! Vīrs bija arī tas, kuram Jana pēc dēliņa nākšanas pasaulē pirmajam padeva ziņu par šo priecīgo notikumu: "Aizsūtīju viņam pirmo puikas fotogrāfiju. Protams, ka visi esam priecīgi un laimīgi. Tā tam jābūt!" secina Jana no Alūksnes.

Vēl dzimuši:

6.augustā pulksten 0.04 piedzima meitenīte. Svars - 3,560kg, garums 56cm. Meitenītes mamma Liāna Putniņa dzīvo Balvu novada Šķilbēnu pagastā.

7.augustā pulksten 9.16 piedzima meitenīte. Svars - 2,960kg, garums 54cm. Meitenītes mamma Lāsma Līviņa dzīvo Alūksnes novada Liepnas pagastā.

15.augustā pulksten 16.59 piedzima puika. Svars - 3,325kg, garums 54cm. Puisēna mamma Ruslana Priedeslaipa dzīvo Balvos.

Jūlijā

Reģistrēti mirušie

Briežuciema pagastā

Rihardijs Logins (1945.g.)

Kubulu pagastā

Nikolajs Sadovnikovs (1976.g.)

Lazdulejas pagastā

Vera Holomkova (1950.g.)

Rugāju pagastā

Valentina Jegorčenko (1930.g.)
Skaidrīte Upīte (1942.g.)

Susāju pagastā

Aloīzs Sprukuls (1950.g.)

Šķilbēnu pagastā

Antonīna Kuļša (1934.g.)

Antons Naglis (1934.g.)

Jāzeps Logins (1926.g.)

Tilžas pagastā

Viktorijs Sisojevs (1946.g.)

Vīksnas pagastā

Dīāna Dimitrijeva (1977.g.)

Žiguru pagastā

Valentina Misjuka (1947.g.)
Imants Prancāns (1965.g.)

Balvu pilsētā

Antons Kikusts (1935.g.)
Gracija Koliganova (1937.g.)
Kristīne Korneja (1980.g.)
Aldis Leišavnieks (1939.g.)

Lauma Mača (1944.g.)

Ināra Rakstiņa (1947.g.)

Brigita Rudziša (1934.g.)

Mihails Zvaigzne (1957.g.)

Ľubova Klīmova (1943.g.)

Ludolfs Lazdiņš (1929.g.)

Ludmila Latšenko (1955.g.)

Vladislavs Komarovs (1986.g.)

Andrejs Lauriņš (1963.g.)

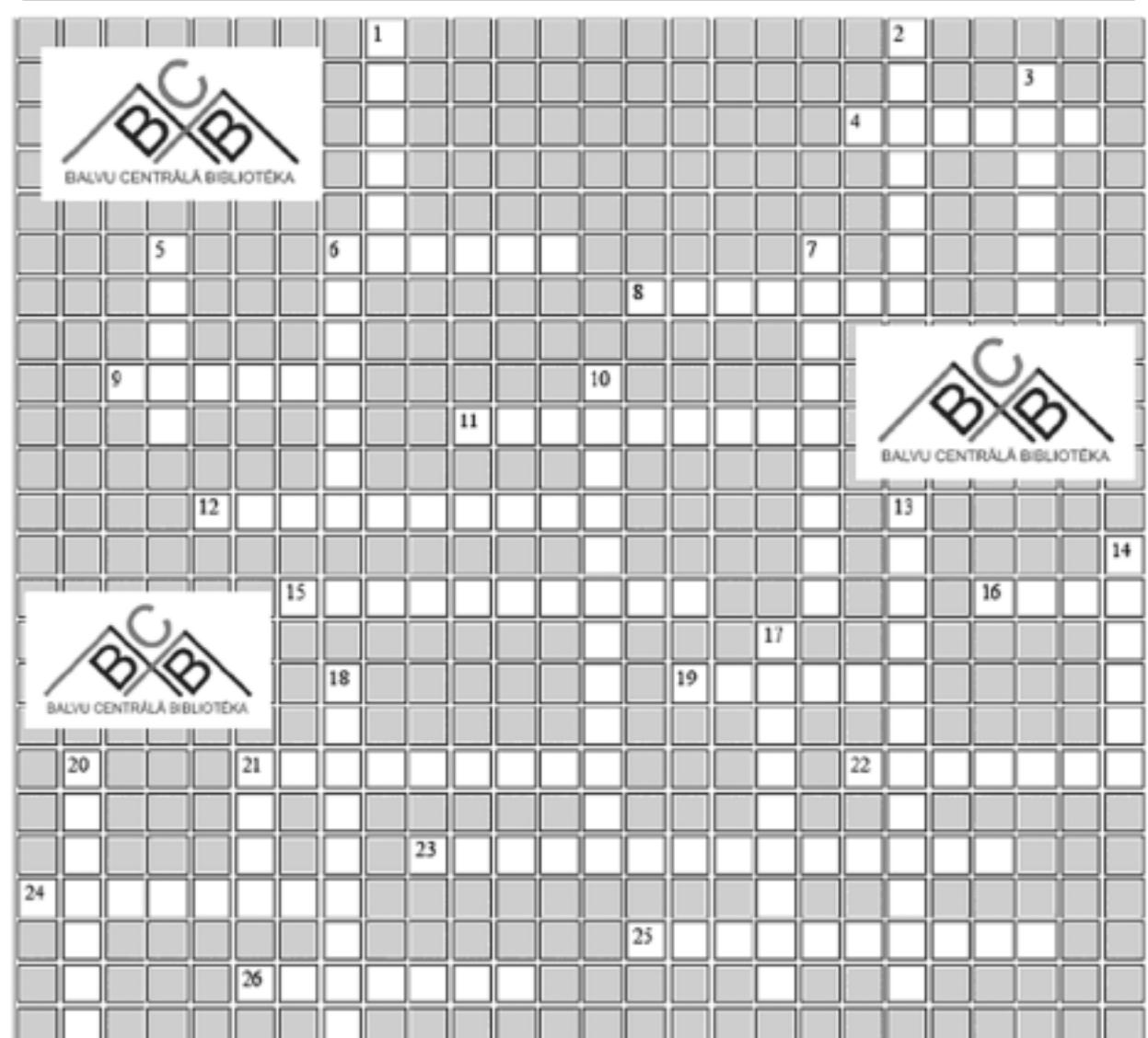
Vladimirs Petuhovs (1950.g.)

Atpūta

Prātnieks

8. kārtā

Atbildes uz konkursa jautājumiem gaidīsim līdz
nākamā mēneša pirmajam datumam Balvu Centrālajā
bibliotēkā, zvanot uz tālrungi 64522111 vai elektroniski
uz e-pastu: agnija@balvurcb.lv

Balvu no apgāda "Zvaigzne ABC" saņem ALVĪNA MIČULE no Tilžas. Balvu var saņemt Balvu Centrālajā bibliotēkā.

7. kārtas atbildes

Vertikāli

- Olbaltumvielas.
- Balvu pilsētas skvērs.
- Saldējums.
- Bebru taka.
- Baltijas.
- Spoku tīkli.
- Adrenalīns.
- Spāres.
- Vērša varde.
- Oskars.
- Jūlijs.
- Rojas.

Horizontāli

- SPF.
- Smieklu gāze.
- Balkanu kalni.
- Putekļu ērcīti.
- Briežuciems.
- Vilhelms Purvītis.
- Velosireptors.
- Agnese Vanaga.
- Agija Staka.
- Templeits.
- Ķiršu dārzs.
- Gulbene.
- JoheiHanajs.
- Kopera.
- Delfīns.

Pareizās atbildes iesūtījuši: A.Mičule, I. Svilāne, E. Barkāne, L. Mežale.

Apsveikumi

*Man nevajag zvaigznes, arī sauli – nē,
Vien mazliet laimes šajā pasaulē,
Zilas debesis un mākoņus baltus kā piens
Un lai uz šīs zemes nav neviens, kas viens.
Drusciņu mīlestības un prieka mazliet,
Lai pa dzīves ceļu*

Ar smaidu varētu iet. (A.Līcīte)

Līviju Višņakovu sirsnīgi sveicam skaistajā
85 gadu jubilejā!

Lai turas veselība un dzīvotprieks!
Aina, Ināra, Anna, Vineta, Maija, Laimdota

*Nesteidzies laiks!
Atļauj iziedēt rozēm un viršiem,
Izziedēt dienām manām,
Kā ziediem gaišiem un saulainiem.*

Nesteidzies, laiks, izziedi lēnām... (A.Āre)

Sirsnīgi sveicam **Līviju Višņakovu** 85 gadu jubilejā!

Vēlam: veselību un Dieva svētību katrai dzīves dienai.

Lidija, Voldemārs, Aina St., Ārija Z., Terēzija,

Valentina, Tekla, Mārīte, Biruta, Marianna

Dažādi

27.augustā plkst. 18.00 Balvu Novada muzejā *Celojuma kluba* prezentācija "Fantastiskie ceļojumi senioriem" (kruiza ceļojumi un fantastiskā Dubaija). Visu PAR un CIK uzzināsiet tiekoties!

Pievēd smulti, granti, šķembas. Tālr. 25685918.

KAPU LABIEKĀRTOŠANA.
VEIC VISUS KAPU
APSAIMNIEKOŠANAS DARBUS.
TĀLR. 29128325.

No akas līdz mājai iemontē
ūdensvadu, izvada kanalizāciju.
Tālr. 25685918.

Smalcina ganibas, pjavas.
Trimmerē piemājas dārziņus.
Tālr. 29165808.

Pazudis melns taksitis.
Tālr. 26405028.

Atvadu vārdi

AUSMA IVANOVA
(dzimusi PURA)

15.10.1935. – 15.08.2024.

*Kas teicis – mana dzīve galā,
Tā zvaigznēs savu dziesmu dzied,
Tā skolas ceļos arvien tālāk iet.*

Rasotā 15.augusta rītā mūžībā devusies ilggadējā Rekavas vidusskolas skolotāja Ausma Ivanova.

Dzimusi Alsviķu pagasta "Mālskalnos", beigusi Apes vidusskolu, mācības turpinājusi Valmieras Skolotāju institūtu. Darba gaitas uzsākusi Ogrē, bet pēc 2 gadiem devusies strādāt uz Rekavas vidusskolu, kur strādājusi par 1.-4.klašu un darbmācības un mājturības skolotāju. 1966.gadā neklātienē beigusi Liepājas Pedagoģisko institūtu.

Skolotāja Ausma visu mūžu ir bijusi prasmīga un izcila rokdarbniece: adjusi, tamborējusi, izšuvusi un darinājusi skolas deju kolektīvam pērļotos tautu tērpārvaldību. No skolas darbiem brīvajā laikā dziedājusi korī un čaklī darbojusies savā piemājas dārziņā.

Kolektīvā skolotāja vienmēr bija ļoti toleranta, iejutīga, pacietīga un saprotīšīga.

Kopā ar dzīvesbiedru ir izaudzinājusi divus bērnus, priecājusies par saviem četriem mazbērniem un mazmazmeitīnu.

Mēs, Rekavas vidusskolas kolektīvs, pieminam skolotāju Ausmu Ivanovu un izsakām līdzjūtību meitas un dēla ģimenei.

REKAVAS VIDUSSKOLAS KOLEKTĪVS

*Mīš cilvēks aizgājis uz klusēšanas
pusi,*

*Vien paliek atmiņas ar pateicības
vārdiem. (J.Rūsiņš)*

*Izsakām līdzjūtību Silvijai Ivanovai
un dēlam Artūram Bužam ar
ģimeni, un pārējiem tuviniekiem,
LAIMONI BUŽU mūžības celā
pavadot.*

Bikaviņu ģimenes

*Pats labākais, kas dots mums – tā
ir māte,*

*Par viņas sirdi dāsnāks nav nekas.
(Ā.Elkse)*

*Sāpu brīdi izsakām visdzīlāko
līdzjūtību Astrīdai Kikustei, visiem
tuviniekiem, māmuliti, vecmāmiņu
VALENTĪNU ŠADURSKU*

*Mūžības celā pavadot.
3.iejas kaimiņi Raiņa ielā 41*

*Tuvs cilvēks neaiziet –
Viņš tikai pārstāj līdzās būt.*

Viņš paliek dziļi, dziļi sirdi

*Par avotu, kur mūžam spēku smelt.
(S.Kaldupe)*

*Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
Inārai Upītei un tuviniekiem,
MĀMIŅU mūžības celā pavadot.
Kolēģi Balvu novada Centrālajā
pārvaldē*

Noriet saule vakarā,

Sidrabīnu sījādama;

Aiziet dusēt māmulīņa,

Baltā smilšu kalniņā.

(Latv.t.dz.)

*Mūsu klusa līdzjūtība Ināras Upītes
ģimenei, MĀMIŅU mūžībā pavadot.*

Kāpņu telpas kaimiņi

Pērk

**IEPĒRK
MĀJLOPUS**
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLITĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galaspstrade.lv

**Z.s “Strautini”
iepērk mājlopus.**
Samaksa tūlitēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

Pērk ābolus sulai Kubulos.
Tālr. 27004732.

Pērk mežus un cirsmas līdz
18 000 EUR/ha.
Tālr. 27603515.

Informē Valsts meža dienests

Sāksies ūdensputnu medību sezona

2024.gada ūdensputnu medību sezona sākas trešdien, 21.augstā. Publiskajās ūdenstilpēs vienam medniekam atļauts nomedīt ne vairāk kā 10 ūdensputnus dienā.

Saskaņā ar izmaiņām Medību noteikumos, ūdensputnu medību sezona sākas 20.augustā un turpinās līdz 15.decembrim. Tāpat kā iepriekš, sezonas sākumā atļauts medīt trešdienās, sestdienās un svētdienās, tāpēc šogad ūdensputnu medību sezona sāksies trešdienā, 21.augustā.

Šogad no 21. augusta līdz 14.septembrim ūdensputnu medības ir atļautas konkrētās dienās – trešdien, sestdien un svētdien, bet no 15.septembra līdz 15. decembrim katru dienu. Šāds medību termiņš ir noteikts arī meža zosīm, kas tiek *pielīdzinātas pilēm*. Savukārt trīs pīļu sugas (garkakļi, platknābji un baltvēderi) tiek *pielīdzinātas zosīm*, to medību termiņš ir noteikts no 15.septembra līdz 30.novembrim.

Publiskajās ūdenstilpēs un to tauvas joslā medījamos ūdensputnus drīkst medīt bez saskaņojuma ar medību tiesību lietotāju. Taču medības publiskajos ezeros un upēs, kas atrodas pilsētu teritorijās, atļautas tikai saskaņā ar attiecīgās pašvaldības noteikto medību kārtību. Medniekiem jāņem vērā, ka īpaši aizsargājamās dabas teritorijās var būt noteikti citi ūdensputnu medību termiņi, liegumi un ierobežojumi. Pirms došanās uz medību vietu ieteicams noskaidrot konkrētās medību platības tiesisko statusu un ierobežojumus, kas saistīti ar ūdensputnu medībām. Visā Latvijas teritorijā medībās faktiski aizliegts izmantot svina skrošu munīciju.

Tāpat no šī gada visus nomedītos ūdensputnus nepieciešams reģistrēt mobilajā lietotnē "Mednis",

uzņemot putna foto, kurā jābūt redzamai putna galvai, knābim un izplestam spārnam. Vienā foto pieļaujams uzņemt vairākus vienas sugas putnus. Normatīvie akti pieļauj nomedīto ūdensputnu reģistrāciju ūdenstilpēs krastā. Reģistrēto informāciju vienas dienas laikā pēc medībām jānosūta uz Meža valsts reģistrumu.

Valsts meža dienests atgādina, ka, piedaloties ūdensputnu medībās, medniekiem ir jāpārķrina un jāievēro medību drošības noteikumu prasības. Iki gadu tiek konstatēti medību drošības prasību pārkāpumi. Visbiežāk konstatētie pārkāpumi ir pielādēta medību šaujamieroča pārvadāšana; medījot no laivas *uz celšanu*, šaujamieročus lieto divi vai vairāki laivā esoši mednieki; tiek šauts pa putniem, kas atrodas uz ūdens. Nemot vērā to, ka publiskajās ūdenstilpēs un to tauvas joslā medījamos ūdensputnus atļauts medīt bez saskaņojuma ar medību tiesību lietotāju, Valsts meža dienests aicina medniekus cienīt un respektēt cilvēkus, kuri dzīvo vai atpūšas pie ūdens.

Plašāka informācija par ūdensputnu medību sezonu meklējama Valsts meža dienesta mājaslapā.

Pārdod

PĀRDOD DURVIS, 160 EUR.
Tālr. 26343039.

Pārdod 3-istabu dzīvokli Mednevas pagasta Semenovā, Tautas ielā 2.
Lūdzu rakstīt izšķīnu uz mob. 28678715.

Skaldīta malka.
Cena 40 EUR/berkubā. Piegādes apjoms līdz 7 berkubiem. Ir sausā.
Tālr. 25543700.

Pārdod skaldītu malku.
Tālr. 26550272.

“Vaduguns” laikrakstu izdevīgāk abonēt!

e-pasts: vaduguns@apollo.lv
mājaslapa: vaduguns.lv

Datorsalikums-
SIA “Balvu Vaduguns”,
R.KACĒNS
Iespēsts SIA
“Poligrāfijas grupa
Mūkusala”, Rīga,
Mūkusalas 15A
Tirāža – 2030